

TAMILNADU ECONOMY

18K2ECO4

UNIT-I

FEATURES OF TAMILNADU -AREA-POPULATION-LAND-FOREST-INFRASTRUCTURE-
EDUCATION-HEALTH-TRANSPORT AND COMMUNICATION.

UNIT-II

AGRICULTURE-LAND USES – CROPPING PATTERN- PRINCIPAL COMMODITIES –
IRRIGATION -GREEN REVOLUTION -BLUE AND WHITE REVOLUTION – AGRICULTURAL
MARKETING AND FINANCE-ANIMAL HUSBANDARY AND FISHERIES -SELF HELP GROUPS.

UNIT -III

INDUSTRIES-MAJOR INDUSTRIES-AUTOMOBILE-LEATHER-TEXTILE-SUGAR-CEMENT-
SMALL SCALE,COTTAGE. ANCILLARY INDUSTRY-GOVERNMENT ROLE IN INDUSTRIAL
DEVELOPMENT-EPZ,SPZ,(EXPORT PROCESSING ZONE, SPECIAL PROCESSING ZONE)-
TIDCO-SIDCO-ELCOT.

UNIT IV

STATE FINANCE-REVENUE AND EXPENDITURE-TAMILNADU CURRENT BUDGET-
POVERTY ANALYSIS. ANTI POVERTY STRATEGIES AND EMPLOYMENT PROMOTIONAL
SCHEMES. WOMEN DEVELOPMENT SCHEME.

UNIT- V

PORTS -TRADE-BANKING-COMMERCE AND TRADE-ROLE OF LOCAL BODIES –
DEVELOPMENT OF SCIENCE AND TECHNOLOGY.

REFERENCE BOOKS

- 1.PERUMAL SAMY :TAMILNADU ECONOMY
- 2.RAJALAKSHMI : TAMILNADU ECONOMY
- 3.VELAPPAN : TAMILNADU ECONOMY
- 4.KURIAN.C.T. : TAMILNADU ECONOMY
- 5.A.G.LEONARD SJ. : TAMILNADU ECONOMY

TAMILNADU ECONOMY

18K2EC04

UNIT-I

தமிழ்நாடு அனைத்துத்துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்துவரும் மாநிலங்களில் ஒன்று. இந்தியாவின், 32 மாநிலங்களில் ஒன்றாகும். இது தமிழகம் என்று பரவலாக அழைக்கப்படுகிறது. இதன் தலைநகரமாக சென்னை உள்ளது.

தமிழ்நாடு இந்தியத்துணைக்கண்டத்தின் தென்முனையில் அமைந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அமைப்பு

தமிழ்நாடு 130,058 ச.கி.மீ பரப்பளவு கொண்டது. (50,216 sq) பரப்பளவில் பெரிய இந்திய மாநிலங்களுள் தமிழ்நாடு 10 ம் இடத்தில் உள்ளது.

எல்லைபரப்பு

மேற்கே கேரளா மாநிலத்துடனும், வடமேற்கில் கர்நாடகா மாநிலத்துடனும்

வடக்கில் ஆந்திரப்பிரதேசத்துடனும் தனது எல்லையைப் பகிர்ந்து கொள்கிறது. இதன் கிழக்குஎல்லையாக வங்காளவிரிகுடாவும் தெற்கே இந்தியப் பெருங்கடலும் எல்லையாக உள்ளது. தீபகற்பஇந்தியாவின் தென்முனையான கன்னியாகுமரிவரை தமிழகம் பரவியுள்ளது. வங்காள விரிகுடாவும், அரபிக்கடலும் இந்தியப் பெருங்கடலும் சங்கமிக்கின்ற குமரிமுனை தமிழ்நாட்டில் உள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அமைப்பு

இயற்கை அமைப்பு

தமிழ்நாட்டின் இயற்கையமைப்பு
சற்றேறக்குறைய முக்கோண வடிவமான
அமைப்பினைப் பெற்றாதாகும். மேற்கு
மற்றும் வடமேற்குப் பகுதிகளில் மேற்கு
மலைத்தொடர்களாலும், கிழக்குப்
பகுதியில் வங்கக்கடல் மற்றும் அதனை
ஓட்டியுள்ள கிழக்குத் தொடர்ச்சி
மலைகளாலும், தெற்கில் இந்தியப்
பெருங்கடலாலும் சூழப்பட்டுள்ளது.
தமிழகத்தின் இயற்கையமைப்பு பொதுவாக
அகன்ற உயர்நிலப்பரப்பாகக் காணப்படுகிறது.
இதில் அதிகமாக அரிக்கப்படாத
மலைத்தொடர்களின் எஞ்சிய பகுதிகளும்,
அகன்ற ஆழம் குறைவான
பள்ளத்தாக்குகளும் மற்றும் ஆற்றுச்
சமவெளிகளும் காணப்படுகின்றன.

பொதுவாக தமிழ்நாட்டின் இயற்கை
அமைப்பை நான்கு வகையாகப்
பிரிக்கலாம்.

1. மலைகள்(மேற்குத் தொடர்ச்சி
மலைகள் மற்றும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி
மலைகள்)
2. பீடபூமிப்பகுதி (மேட்டுநிலம்)
3. சமவெளிப்பகுதிகள்
4. கடலோரப்பகுதிகள்

நாட்டின் மூன்றாவது மிக நீளமான
கடற்கரையை, தமிழகம் 906.9 கி.மீ. (563.5
மைல்) கொண்டுள்ளது. 2004 ஆம்

ஆண்டு இந்தியப்

பெருங்கடலில் ஏற்பட்ட சுனாமியால்,

தமிழ்நாட்டின் கடற்கரைப்பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்
டு, 2,758 மரணங்களை ஏற்படுத்தியது.

நாட்டின் ஏனைய பல பகுதிகளைப் போல்
அன்றி,

தமிழ்நாடு, அக்டோபர் - திசம்பர் மாதங்களில்

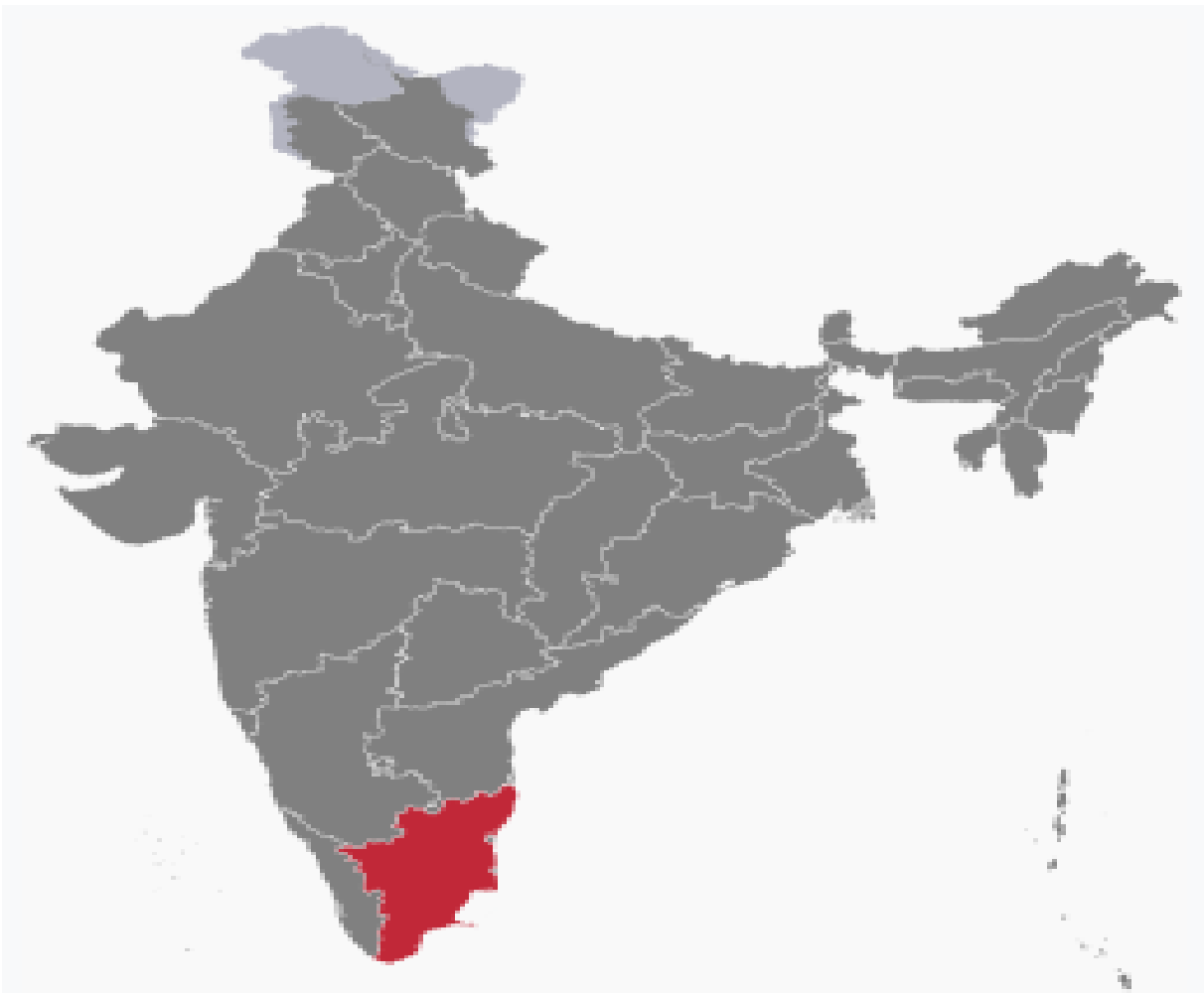
"வடகிழக்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று"

மூலமே மழை பெறுகிறது. இக்கால

கட்டத்தில் வங்காள விரிகுடாவில் உருவாகும்

புயற்சின்னங்களின் மூலம் பெய்யும்
மழையை உழவர்கள் பெரிதும்
நம்பியுள்ளனர். இம்மாநிலத்தின்
முதன்மையான ஆறான காவிரி ஆறு,
வடக்கே

கருநாடகமாநிலத்தில் குடகுமலையில்
உருவகித்தமிழ்நாட்டில்பாய்கிறது. வைகை,
தாமிரபரணி, தென்பெண்ணை ஆறு, பாலாறு ஆ
கியவை பிற முதன்மையான ஆறுகளாகும்.
மதராஸ் என்று 1996 வரை அழைக்கப்பட்டு
வந்த சென்னையே, தமிழ்நாடு மாநிலத்தின்
மிகப்பெரிய நகரமும், அதன்
தலைநகரமுமாகும். 13 கி.மீ. நீளமுடையதும்,
உலகின் 2வது நீளமான
கடற்கரையுமான, மெரீனாகடற்கரை, சென்
னையில் உள்ளது. விழுப்புரம், மதுரை, கரூர்,
நாமக்கல், ஈரோடு, திருவண்ணாமலை,
திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம்,
தஞ்சாவூர், திண்டுக்கல், கோயம்புத்தூர், ஓசூர்,
திருப்பூர், தூத்துக்குடி, கிருஷ்ணகிரி, வேலூர்,
தருமபுரி, நாகர்கோவில் ஆகியவை
தமிழ்நாட்டின் மாநகரங்கள் ஆகும்.

[இந்திய](#) வரைபடத்தில்
அமைவிடம்

தமிழ்நாட்டின்

ஆள்கூறுகள்: 13.09°N 80.27°E

நாடு

 [இந்தியா](#)

உருவாக்கம்

1 நவம்பர்
(64

1956
ஆண்டுகள்

(முன்னர்)
(தமிழ்நாடு நாள்)

தலைநகரம் மற்றும் சென்னை
பெரிய நகரம்

மாவட்டங்கள் 38

அரசு

• Body

தமிழ்நாடு அரசு

• ஆளுநர்

• முதலமைச்சர்

• துணை
முதலமைச்சர்

• சட்டமன்றம்

ஓரவை (234)[1]

• நாடாளுமன்றத்
தொகுதி

மக்களவை (39)

மாநிலங்களவை(18)

தமிழ்நாடு இந்திய மாநிலங்களில்
பரப்பளவில் 10ஆவதாகவும், மக்கள்தொகையில்

ஆறாவதாகவும் விளங்குகிறது. இந்திய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்குப் பங்களிப்பதில் இரண்டாவதாகவும் உள்ளது. 2006 ஆம் ஆண்டில் மனிதவளர்ச்சிச்சுட்டெண்ணில் பத்தாமிடத்தில், (ஒன்றிய ஆட்சிப்பகுதிகளையும் சேர்த்தால் பதினாறாவது இடத்தில்) இருந்தது. மேலும் இந்தியாவிலேயே அதிக நகர்ப்புறமாக்கப்பட்ட மாநிலமாகத்திகழ்கிறது. இந்தியாவின் 6% மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருந்தும், மிகக் கூடுதலான வணிக நிறுவனங்கள் கொண்ட மாநிலமாகவும் (10.56%), மொத்த வேலை வாய்ப்புகள் கொண்ட மாநிலங்களுள் இரண்டாவதாகவும் (9.97%) விளங்குகிறது.

மக்கள்தொகை

ஏழாவது தமிழ்நாடு இந்தியாவின் மக்கட்தொகை மிகுந்த மாநிலமாகும். 2011 ஆம் ஆண்டு இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் படி தமிழகத்தின் மொத்த மக்கள் தொகை 72,147,030 ஆக உள்ளது.

மக்கள்தொகைவளர்ச்சி

ஆண்டு ம.தொ. %±

1951	3,01,19,000	–
1961	3,36,87,000	+11.8%
1971	4,11,99,000	+22.3%
1981	4,84,08,000	+17.5%
1991	5,58,59,000	+15.4%
2001	6,24,06,000	+11.7%
2011	7,21,38,958	+15.6%

சான்று:இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு

அதில் ஆண்கள் 36,137,975 மற்றும் பெண்கள் 36,009,055 ஆகவும் உள்ளனர். ஆறு வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 7,423,832 ஆக உள்ளது. அதில் சிறுவர்கள் 3,820,276 ஆகவும்: சிறுமிகள் 3,603,556 ஆகவும் உள்ளனர். மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் 15.61% ஆக உள்ளது. பாலினவிகிதம் ஆயிரம் ஆண்களுக்கு பெண்கள் 996 வீதம் உள்ளனர். மக்கள் தொகை அடர்த்தி ஒரு சதுர கிலோ மீட்டரில்

555 பேர் வீதம் வாழ்கின்றனர். இம்மாநிலத்தின் படிப்பறிவு 51,837,507 (80.09 %) ஆகவும், ஆண்களின் படிப்பறிவு 28,040,491 (86.77 %) ஆகவும், பெண்களின் படிப்பறிவு 23,797,016 (73.44 %) ஆகவும் உள்ளது. நகரப்புறங்களில் 48.40% மக்களும், கிராமப்புறங்களில் 51.60 % மக்களும் வாழ்கின்றனர்.

இம்மாநிலத்தின்தலைநகரமான சென்னை, அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நகரமாகும். இங்கு 8,900,000-க்கும் அதிகமான மக்கள் வசிக்கின்றனர். இதனைத்தொடர்ந்து கோயம்புத்தூர், மதுரை,

திருச்சி மற்றும் சேலம் ஆகிய நகரங்கள் உள்ளன. 2011 இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, சென்னை அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட ஆறாவது நகரமாகும்.

வனப்பகுதி:

செயற்கைக்கோள் தரவுகளின் விளக்கத்தின் அடிப்படையில் மாநிலத்தில் வனப்பகுதி 26,291 சதுர கி.மீ ஆகும், இது மாநிலத்தின் புவியியல் பரப்பளவில் 20.21% ஆகும். வன விதான அடர்த்தி வகுப்புகளைப் பொறுத்தவரை, மாநிலமானது மிகவும் அடர்த்தியான காடுகளின் கீழ் 3,671 சதுர கி.மீ,

மிதமான அடர்ந்த காடுகளின் கீழ் 10,979 சதுர கி.மீ மற்றும் திறந்த காடுகளின் கீழ் 11,630 சதுர கி.மீ.

மாநில நிர்வாகப் பிரிவுகள்

தமிழ்நாடு, நிர்வாக வசதிகளுக்காக, பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

	வ		வ		ஊ		ம	ச
	ரு		ரு		ரா		கி	ட
மா	வாவ		வா	மா	நக	ட்சி	ரா	ள
வ	ய்	கு	ய்	மா	ரா	ஒ	மப்	னை
ட்ட	ப்	று	கி	நக	ட்	ன்	பஞ்	த்
ங்	பி	வட்	ரா	ரா	சி	றி	ரா	தெ
க	ரி	டங்	ம	ட்சி	க	ய	ட்சி	கு
ள்	வு	கள்	ங்	கள்	ள்	ங்	கள்	தெ
	க		க		க		ள்	கு
	ள்		ள்		ள்		ள்	தி
								கள்

38 87 310 1,34 17, 15 121 385 528 12,6 39 234
9 680 18

கல்வி அறிவு மற்றும் சமூக வளர்ச்சி

சமூக முன்னேற்றத்தின் குறியீடுகளான (மனித வளர்ச்சிச் சுட்டெண்) பரவலான கல்வியறிவு, ஆண் - பெண் சமத்துவம், மேம்பட்ட பொது சுகாதாரம், நீண்ட சராசரி மனித ஆயுள், சட்டம் ஒழுங்கு பராமரிப்பு, வேலை வாய்ப்புகள், தொழில் வளர்ச்சி ஆகியவற்றில், இந்தியாவின் முன்னோடி மாநிலங்களுள் ஒன்றாகத் தமிழ்நாடு விளங்குகிறது.

தமிழ்நாட்டு மக்களின் கல்வியறிவு, இந்தியாவின் சராசரியைவிட அதிகம். இங்கு 2001-2011 கால கட்டத்தில் 74.04%ல் இருந்து 80.33% என்று கல்வியறிவு அதிகரித்தது. இன்று தமிழ்நாட்டில் 86.81% ஆண்களும் 73.86% பெண்களும் கல்வியறிவுடையவர் ஆவர். தமிழ்நாட்டில் 37 பல்கலைக்கழகங்கள், 454 பொறியியல் கல்லூரிகள், 1,150 கலைக் கல்லூரிகள், 2,550 பள்ளிக்கூடங்கள் மற்றும் சுமார் 5,000 மருத்துவமனைகள் உள்ளன. இங்கு இரண்டு

நடுவண் அரசு கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளன.
அவை சென்னையில் அமைந்த இந்திய
தொழில்நுட்பக் கழகம், பெரியார்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் திருச்சியில் அமைந்த
தேசிய தொழில்நுட்ப கழகம் ஆகும்.

பொது சுகாதாரம்

பொது சுகாதாரத்தின் தமிழ்நாடு மாதிரி, குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களுக்கு மலிவு விலையில் தரமான சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதில் வெற்றி பெற்றது. மாவட்ட அளவில் ஒரு தனித்துவமான பொது சுகாதார பணியாளர்களைக் கொண்ட ஒரே மாநிலம் மற்றும் 1939 இல் பொது சுகாதாரச் சட்டத்தை இயற்றிய முதல் மாநிலம் தமிழகம் ஆகும். சுகாதாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களில் தமிழகம் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. 1980 களில் இருந்தே அதன் சுகாதாரத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தங்கள் மாநிலத்தில் கிராமப்புற சுகாதார உள்கட்டமைப்பின் கடுமையான விரிவாக்கத்தைக் கண்டன, அத்துடன் ஆயிரக்கணக்கான பல்நோக்கு சுகாதார ஊழியர்களை கிராமப்புறங்களில் கிராம சுகாதார செவிலியர்களாக நியமித்தன. யுனிவர்சல்

நோய்த்தடுப்பு திட்டத்தை திறம்பட
செயல்படுத்துதல், மருந்து கொள்முதலை
ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் பொதுவான
மருந்துகளை ஊக்குவிப்பதற்காக தமிழ்நாடு
மருத்துவ சேவைக் கழகத்தை உருவாக்குதல்,
ஆரம்பகாலத்தில் உள்நாட்டு மருத்துவ
முறையை சுகாதாரப் பாதுகாப்பு சேவையில்
இணைத்தல், 2003 ஆம் ஆண்டில் சுகாதாரக்
கொள்கையை வகுத்தல் தமிழ்நாடு சுகாதார
அமைப்புகள் திட்டத்தை (டி.என்.எச்.எஸ்.பி)
திறம்பட செயல்படுத்துவதோடு குறைந்த
வருமானம், பின்தங்கிய சமூகங்கள்
மாநிலத்தின் வெற்றிக்கு பங்களித்த முக்கிய
காரணிகளாகும். மாநிலத்தின் சுகாதார
ஆதாயங்களில் நல்ல அரசியல் அர்ப்பணிப்பு
மற்றும் தலைமைத்துவத்தின் முக்கியத்துவம்
சிறப்புக் குறிப்பைக்
கொண்டுள்ளது.மேலும்,மாநிலத்தின்
பொருளாதார வளர்ச்சி, மேம்பட்ட கல்வியறிவு
வீதம், பாலின சமத்துவம் மற்றும் கருவுறுதல்
வீதம் மற்றும் தனியார் துறையின் பங்களிப்புகள்
ஆகியவை மாநிலத்தின் பொது சுகாதார
வெற்றியில் தங்கள் பங்கைக் கொண்டுள்ளன.
சில குறைபாடுகள் மற்றும் சவால்களுக்கு
மத்தியிலும், வள-வரையறுக்கப்பட்ட
அமைப்புகளில் தமிழக மாதிரி முன்மாதிரி

சுகாதார விநியோக முறையாக உள்ளது, இது மற்ற மாநிலங்களால் ஒரு சிறந்த சுகாதார விநியோக விநியோக முறைக்கு பின்பற்றப்படலாம்

போக்குவரத்து

தமிழ்நாட்டில் சாலைப் போக்குவரத்து மூலம் சிறு கிராமங்களை இணைப்பதால் போக்குவரத்து வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இரயில் போக்குவரத்து மூலம் பெரும்பான்மையான நகரங்களையும், விமான போக்குவரத்து மூலம் முக்கிய நகரங்களையும் இணைக்கின்றன. 2013-ஆம் கணக்கெடுப்பின் படி, இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில் தான் அதிக அளவில் [சாலை விபத்துகள்](#) ஏற்பட்டுள்ளன.

UNIT-II

தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழிற்சாலை

[தமிழ்நாட்டில்](#) மேற்கொள்ளப்படும் [வேளாண்](#)

மையம் அதனுடன் தொடர்புடைய உணவுப் பதனிடல், பகிர்ந்தளிப்பு, விற்பனை, ஆய்வு ஆகிய செயல்பாடுகளையும் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழிற்சாலை குறிக்கின்றது. தமிழக மக்களுக்கு வேளாண்மை வெறும் ஒரு தொழில் மட்டுமல்லாமல் ஒரு வாழ்வு முறையும் ஆகும். தமிழ்நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மரபுரீதியாக வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள். இன்றும் பெரும்பான்மையானவர்கள் இந்த துறையிலேயே இயங்கிவருகின்றார்கள். தமிழ்நாட்டு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வேளாண்மைத் தொழிற்சாலை 21% பங்கு வகிக்கின்றது. தமிழ்நாட்டு பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கியமான துறையாக வேளாண்மை உள்ளது. மாநில மக்கள் தொகையில் 70%, விவசாயம் மற்றும் அதைச் சார்ந்த நடவடிக்கைகளில், தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக ஈடுபட்டுள்ளனர்.

தமிழ்நாடு விவசாயம்

வேளாண்மை என்பது மாநில பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கிய துறையாகத் தொடர்கிறது, ஏனெனில் 70% மக்கள் வேளாண்மை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய நடவடிக்கைகளில் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக ஈடுபட்டுள்ளனர். மொத்தம் 63 எல்.ஹெச் பரப்பளவில் 1.3 லட்சம் சதுர கி.மீ பரப்பளவில் மாநிலம் உள்ளது. விவசாய உற்பத்தியில் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்வதும், விவசாய உற்பத்தியை நிலையான முறையில் அதிகரிப்பதும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையும் நோக்கங்களும் ஆகும். வளர்ந்து வரும் மக்கள்தொகையின் உணவுத் தேவை மற்றும் வேளாண் சார்ந்த தொழில்களின் மூலப்பொருள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல், இதனால் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. விவசாய உற்பத்தியில் நம்பகமான செயல்திறனைக் கொண்ட மாநிலங்களில் தமிழகம் ஒன்றாகும், இது விவசாயிகளுடன் ஒப்பீட்டளவில் பதிலளிக்கக்கூடியது மற்றும் மாறும் தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் சந்தை சக்திகளுக்கு ஏற்றது.

பல மேம்பாட்டுத்
திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதன் மூலமும்,
உற்பத்தியை விரைவுபடுத்துவதற்கு
பொருத்தமான தொழில்நுட்பங்களை
பரப்புவதன் மூலமும் விவசாயத்தில் அதிக
வளர்ச்சி விகிதத்தை அடைவதற்கான
சவாலை வேளாண் துறை எடுத்துள்ளது.
தீவிர ஒருங்கிணைந்த விவசாய முறை,
தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டம், விரிவான
நீர்நிலை மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள்,
மைக்ரோ பாசன அமைப்புகள் மூலம் நீர்
மேலாண்மை, கரிம வேளாண்மை, பசுமை
உரமிடுதல் உள்ளிட்ட உயிர் உரங்கள் மூலம்
மண் சுகாதார மேம்பாடு, ஒருங்கிணைந்த
ஊட்டச்சத்து மேலாண்மை (ஐ.என்.எம்)
மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பூச்சி மேலாண்மை
(ஐ.பி.எம்.) பல்வேறு திட்டங்களின் மூலம்
தொழில்நுட்பங்களுக்கு முன்னுரிமை
அளிக்கப்படுகிறது, மேலும் சிறந்த
வருவாயைப் பெறுவதற்கான பயிர்
பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் விவசாய
விளைபொருட்களுக்கு மதிப்பு கூட்டல்
ஆகியவை விவசாய சமூகத்தின்
பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதற்கு
முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் நில வளம்

தேசத்தின்

மக்கள்தொகையில் சுமார் 5.96 சதவீதத்தை தமிழகம் கொண்டுள்ளது, 4 சதவீத நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் தேசத்தின் 3 சதவீத நீர்வளத்தைக் கொண்டுள்ளது. மக்கள்தொகை மாற்றங்கள், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி ஆகியவை, நிலங்கள், நீர், மூலப்பொருட்கள் போன்ற மாநிலங்களின் வரையறுக்கப்பட்ட இயற்கை வளங்கள் மீது வலுவான மற்றும் போட்டியிடும் கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும். தமிழ்நாட்டில், நிலத்தின் தனிநபர் கிடைப்பது 0.18 ஹெக்டேர் மட்டுமே, தனிநபர் நிகர விதைக்கப்பட்ட பகுதி 0.07 ஹெக்டேர் மட்டுமே. 1960-61 மற்றும் 2007-08 க்கு இடையில் தமிழகத்தின் மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயத் துறையின் பங்கு சுமார் 52 சதவீதத்திலிருந்து 18 சதவீதமாகவும், 2010-11 ஆம் ஆண்டில் 8.2 சதவீதமாகவும் குறைந்துள்ள போதிலும், விவசாயம் ஒரு முக்கிய ஆதாரமாகத் தொடர்கிறது கிராமப்புற

மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம். வேளாண்மை இன்னும் மாநிலத்தில் 40 சதவீத தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துகிறது. விவசாயத்திற்கான அடிப்படை உள்ளீடாக, நவீன பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையான அனைத்து வளங்களுக்கிடையில் நிலம் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. உணவு உற்பத்தி, வீட்டுவசதி மற்றும் தொழில்துறை விரிவாக்கத்திற்கான நிலத்தின் மீதான அழுத்தம் அதிகரித்து வருவதால் நிலத்திற்கான விவசாய மற்றும் வேளாண்மை அல்லாத துறைகளுக்கு இடையிலான போட்டி தீவிரமடைந்து வருகிறது. 1960-61 மற்றும் 2009-10 க்கு இடையில் தமிழ்நாட்டின் மொத்த சாகுபடி பரப்பளவு 7.32 மில்லியன் ஹெக்டேரிலிருந்து 5.57 மில்லியன் ஹெக்டேராகவும், நிகர விதைக்கப்பட்ட பரப்பளவு இதே காலகட்டத்தில் சுமார் 6 மில்லியன் ஹெக்டேரிலிருந்து 4.90 மில்லியன் ஹெக்டேராகவும் குறைந்துள்ளது. இருப்பினும், பயிர் உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்பதன் மூலம் பயிர் பரப்பளவில் இந்த குறைப்பு ஈடுசெய்யப்பட்டுள்ளது, இதனால் அதிக உற்பத்தி சாத்தியமாகும்.

சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை
நிலைநிறுத்துவதற்கு விவசாயத்தைத் தவிர, காடு
வளர்ப்பு நோக்கங்களுக்காகவும் நிலம்
தேவைப்படுகிறது, தமிழ்நாட்டின் மொத்த
புவியியல் பரப்பளவில் காடுகளின் தற்போதைய
பங்கு 16.3 சதவிகிதம் மட்டுமே என்ற உண்மையை
கருத்தில் கொண்டு, 33 சதவீத சுற்றுச்சூழல்
விதிமுறைகளுடன்

ஒப்பிடும்போது நிலத்தின்பல்வேறுபயன்பாடுகளுக்
கிடையில் ஒரு இணக்கமான சமநிலை, இது
வாழ்க்கை ஆதரவு அமைப்புகளின் கிடைப்பதில்
சமரசம் செய்யாது மற்றும் நிலத்தை நம்பியுள்ள
மக்களின் பல்வேறு பிரிவுகளின் வாழ்க்கைத்
தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு பங்களிக்கிறது.

வெவ்வேறு நில பயன்பாட்டு வகைகளின் கீழ்
உள்ள நீண்டகால போக்குகள் மற்றும்
தமிழ்நாட்டின் மொத்த புவியியல் பகுதியில்
அவற்றின் சதவீத பங்கு பின்வருவனவற்றை
வெளிப்படுத்துகிறது:

1960 முதல் 2000 வரை காடுகளின் பரப்பளவு 19.04
லட்சம் ஹெக்டேரிலிருந்து 21.20 லட்சம்
ஹெக்டேராக ஓரளவு அதிகரித்துள்ளது.

தொழில்துறை, வீட்டுவசதி
மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டுக்கான
நிலத்திற்கான தேவை அதிகரித்து வருவதால்,
வேளாண்மை அல்லாத பயன்பாடுகளுக்கு

வைக்கப்பட்டுள்ள நிலம் இந்த காலகட்டத்தில் 13.57 லட்சம் ஹெக்டேரிலிருந்து 21.05 லட்சம் ஹெக்டேராக 42 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

சாகுபடி செய்யக்கூடிய கழிவுகளின் பரப்பளவு 6.60 லட்சம் ஹெக்டேரில் இருந்து 3.61 லட்சம் ஹெக்டேராக சுமார் 50 சதவீதம் குறைந்துள்ளது.

தற்போதைய தரிசு நிலங்களின் பரப்பளவு 1980 களில் 16.18 லட்சம் ஹெக்டேராக அதிகரித்த போதிலும், 2000 களில் இது சுமார் 10.09 லட்சம் ஹெக்டேராக குறைந்தது.

1960 களில் 6.10 லட்சம் ஹெக்டேரில் இருந்து 1990 களில் 11 லட்சம் ஹெக்டேராகவும், 2000 களில் 15.25 லட்சம் ஹெக்டேராகவும் மற்ற தரிசு நிலங்களின் கூர்மையான அதிகரிப்பு மிகவும் குழப்பமான போக்குகளில் ஒன்றாகும்.

இதன் விளைவாக, சமீபத்திய மொத்த தரிசு நிலங்களின் பரப்பளவு 21 லட்சம் ஹெக்டேரைக் கடந்தது, இதனால் மாநிலத்தின் மொத்த புவியியல் பரப்பளவில் சுமார் 16 சதவிகிதமும், 2000 களில் நிகர விதைக்கப்பட்ட பரப்பளவில் 50 சதவீதமும் ஆகும்.

• ஆனால் அறுபதுகள் மற்றும் எழுபதுகளில் நிகர விதைக்கப்பட்ட பரப்பளவில் மிதமான அதிகரிப்புக்கு, மாநிலத்தில் நிகர

விதைக்கப்பட்ட பகுதியில் 56 லட்சம் ஹெக்டேர் தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.

முக்கிய பயிர்கள்

அரிசி, மக்காச்சோளம், ஜோவர் (சோளம்), பஜ்ரா (கும்பு), ராகி மற்றும் பருப்பு வகைகள் (பெங்கால்கிராம், ரெட்கிராம், கிரீன் கிராம் பிளாக் கிராம் மற்றும் குதிரை கிராம்) முக்கிய உணவுப் பயிர்கள். பணப்பயிர்களில் பருத்தி, கரும்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள், காபி, தேநீர், ரப்பர், தேங்காய், இஞ்சி மற்றும் மிளகாய் ஆகியவை அடங்கும். முக்கியமான தோட்டக்கலை பொருட்கள் வாழைப்பழங்கள் மற்றும் மாம்பழங்கள் ஆகும். வாழைப்பழங்கள், பூக்கள், மரவள்ளிக்கிழங்கு, மாம்பழங்கள், இயற்கை ரப்பர், தேங்காய், நிலக்கடலை மற்றும் காபி, சப்போட்டா, தேநீர் மற்றும் கரும்பு உற்பத்தியில் மூன்றாவது பெரிய உற்பத்தியாளராக மாநிலம் உள்ளது. தமிழ் ஒரு ஹெக்டேருக்கு நாடுவின் கரும்பு மகசூல் இந்தியாவில் அதிகமாகும். எண்ணெய் பனை சாகுபடியின் கீழ் மாநிலத்தில் 17,000 ஹெக்டேர் நிலம் உள்ளது, இது இந்தியாவில் இரண்டாவது மிக உயர்ந்தது. நெல் மாநிலத்தின் முக்கிய உணவாக இருப்பதால் நெல் அதிக அளவில் வளர்க்கப்படுகிறது. காலத்தின்

அடிப்படையில் மூன்று பயிர்கள் உள்ளன. முதலாவது ஜூன் முதல் ஜூலை முதல் அக் - நவம்பர் வரை மூன்றரை முதல் நான்கு மாதங்கள் வரையிலான 'குருவாய்' (குறுகிய கால பயிர்). இரண்டாவது பயிர் அக்டோபர் 5 முதல் 6 மாதங்களில் வளர்ந்த 'தலடி' என்று அழைக்கப்படுகிறது. - நவம்பர் முதல் பிப்ரவரி வரை - மார்ச். மூன்றாவது 'சம்பா' மற்றும் ஆகஸ்ட் முதல் ஜனவரி வரை கிட்டத்தட்ட 6 மாதங்கள் ஆகும்.

வேளாண்மை

நீலகிரி

மாவட்டத்தில் உள்ள தேயிலை தோட்டம்.

மரவள்ளி கிழங்கு உற்பத்தியில்
இந்தியாவில், தமிழ்நாடு இரண்டாவது
இடத்தில் உள்ளது. கரும்பு சாகுபடியில்

இந்தியாவில், தமிழ்நாடு இரண்டாவது
இடத்தில் உள்ளது. சப்போட்டா உற்பத்தியில்
இந்தியாவில், தமிழ்நாடு மூன்றாவது
இடத்தில் உள்ளது. அரிசி உற்பத்தியில்
இந்தியாவில், தமிழ்நாடு
ஆறாவது இடத்தில் உள்ளது. [பருத்தி](#) உற்பத்தி
இந்தியாவில், தமிழ்நாடு ஒன்பதாவது
இடத்தில் உள்ளது

தமிழ்நாட்டில் விளையும் முக்கிய பழங்கள்

வாழை, மாம்பழம்,
கொய்யா, பலா. தமிழ்நாட்டில் விளையும்
மாம்பழ வகைகள் மல்கொவா, அல்பொன்சா,
ரூமானி, நீலம் ஆகும்.

**கீழே தமிழ்நாட்டில், பழங்கள்
விளையும் முக்கிய இடங்கள்
கொடுக்கப்பட்டுள்ளன**

பழம்

இடம்

வாழை திருச்சி, தூத்துக்குடி, தேனி
மாவட்டம், திருநெல்வெலி
, கன்னியாகுமரி
சேலம்,
மாம்பழம் கிருஷ்ணகிரி, பெரியகுளம், வேலூர்,
திண்டுக்கல்
சப்போட்டா திருநெல்வெலி, ஈரோடு, கரூர்
திராட்சை தேனி, கோவை
கொய்யா மதுரை, திண்டுக்கல், வேலூர்

தமிழ்நாட்டில் விளையும் முக்கிய காய்கறிகள்

மரவள்ளி கிழங்கு, தக்காளி, வெங்காயம்,
கத்தரிக்காய் மற்றும் முருங்கை. கீழே
தமிழ்நாட்டில், காய்கறி விளையும்
முக்கிய இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

காய்கறி	இடம்
---------	------

மரவள்ளிக்கிழங்கு நாமக்கல், சேலம், தருமபுரி

தக்காளி கோவை, தருமபுரி, சேலம்,
கிருஷ்ணகிரி

வெங்காயம் பெரம்பலூர், திருச்சி,
நாமக்கல், திண்டுக்கல்

கத்தரிக்காய் வேலூர், தேனி, கோவை

முருங்கை கடமலை, தூத்துக்குடி,
திண்டுக்கல், கரூர்

உருளை நீலகிரி, திண்டுக்கல்

தமிழ்நாட்டில் விளையும் முக்கிய
வாசனைப்பொருட்கள்

கறிவேம்பு[கறிவேப்பிலை], மஞ்சள்,
கொத்துமல்லி, மிளகாய், புளி. கீழே
தமிழ்நாட்டில், மசாலா விளையும் முக்கிய
இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

மசாலா

இடம்

கருவேப்பிள்ளை கோவை, சேலம்,
தூத்துக்குடி

மஞ்சள் ஈரோடு, கோவை, சேலம்

கொத்துமல்லி

கடலூர்,
விருதுநகர்

பெரம்பலூர்,

மிளகாய்

ராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி

புளி

திண்டுக்கல், தேனி, கோவை,
மதுரை.

தமிழ்நாட்டில் விளையும் முக்கிய பூக்கள்
மல்லிகை, முல்லை, சாமந்தி, ரோஜா,
செவ்வந்தி. [ஓசூர்](#) நகரில்
இருந்து [ரோஜா](#) ஐரோப்பா, தென்கிழக்கு
ஆசியா நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி
செய்யப்படுகிறது.
கீழே தமிழ்நாட்டில், பூக்கள் விளையும்
முக்கிய இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

பூ

இடம்

மல்லிகை

[மதுரை](#),
திருநெல்வெலி,
ஈரோடு,
திண்டுக்கல்

முல்லை

வேலூர்,
கோவை,
கடலூர்

சாமந்தி திருச்சி, தேனி,
திண்டுக்கல்,
கரூர்.

ரோஜா கிருஷ்ணகிரி,
திண்டுக்கல்,
தருமபுரி.

செவ்வந்தி கிருஷ்ணகிரி,
தருமபுரி,
சேலம்.

நெல்

தமிழ்நாட்டில், சென்னை நீங்கலாக அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நெல் விளைகிறது. நெல் விளையும்(பரப்பளவில்) முக்கிய மாவட்டங்கள்: திருவாரூர் (8.9%), தஞ்சாவூர் (8.8%), நாகப்பட்டினம் (8.7%), விழுப்புரம் (7.9%), இராமநாதபுரம் (6.9%). தமிழ்நாட்டில், 2009-2010ல் மொத்த நெல் விளைச்சல் 50.43 லட்ச டன்கள்.தமிழ்நாட்டில் சராசரி நெல் உற்பத்தி, இந்திய சராசரியை விட அதிகம். உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டில் 2008-09ல் நெல் மகசூல், ஒரு ஹெக்டெருக்கு 2510 கிலொ கிராம், இது இந்திய சராசரியை[2186

கிலொ/ஹெக்டெர் விட 324 கிலொ கிராம்
அதிகம்.

பயிர்	மாதம்	மாவட்டம்
குருவை	(ஜூன்-ஜூலை)	தஞ்சை, நாகப்பட்டினம், திரு
சம்பா	ஆகஸ்ட்	தஞ்சை, நாகப்பட்டினம், திரு
சம்பா தாலடி	/(செப்டம்பர் அக்டோபர்)	- தஞ்சை, நாகப்பட்டினம், திரு
நவரை	(டிசம்பர் ஜனவரி)	- தஞ்சை, நாகப்பட்டினம், திரு

கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி,
உடுமலைப்பேட்டை வட்டங்களில் அமராவதி,
பவானி, ஆழியாறு, பாசன வசதியால் நெல்
மிகுதியாக விளைகிறது. நெல், சோளம், கம்பு,
ராகி, திணை, சாமை வரகு, முதலியவை
கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சாகுபடி
செய்யப்படுகின்றன.

குழம்பி

தமிழ்நாடு, குழம்பி தயாரிக்கும் முக்கிய
மாநிலங்களில் ஒன்று. குழம்பி
தயாரிப்பில் கர்நாடகா, கேரளா மாநிலங்களுக்
கு அடுத்த இடத்தில் தமிழ்நாடு
உள்ளது. நீலகிரி

மாவட்டம், ஏற்காடு, கொடைக்கானல் ஆகிய
இடங்களில் குழம்பி விளைகிறது.

.நீலகிரி மாவட்டத்தில் விளையும் பரப்பு:
அராபிக்கா - 36,00,000 சதுர மீட்டர்,
ரொபோஸ்டா - 40,00,000 சதுர மீட்டர்

.நீலகிரி மாவட்டத்தில் விளையும் முக்கிய
வகைகள்: அராபிக்கா - எஸ்.795, கே
என்ட்ஸ், காவிரி ரொபோஸ்டா - பி
எர்டினியா, எஸ்.274, சிஎக்ஸ்ஆர்

.நீலகிரி மாவட்டத்தின் சராசரி உற்பத்தி:
அராபிக்கா - 1,400 மெட்ரிக் டன்கள்,
ரொபோஸ்டா - 2,800 மெட்ரிக் டன்கள்

.புள்ளெய்ஸ் கொடைக்கானல் மலையில்
விளையும் முக்கிய வகை: அராபிக்கா,
பரப்பு: 140,00,000 சதுர மீட்டர், சராசரி
உற்பத்தி: 7500 மெட்ரிக் டன்கள்.

.சேர்வராயன் ஏற்காடு மலையில்
விளையும் முக்கிய வகை: அராபிக்கா,
பரப்பு: 50,00,000 சதுர மீட்டர், சராசரி
உற்பத்தி: 3,000 மெட்ரிக் டன்கள்.

தேயிலை

தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலை விளைகிறது. நீலகிரி தேயிலை வாசனையுள்ள , இருண்ட நிறம் கொண்டதாகும். தமிழ்நாடு தேயிலை தோட்ட கழகம்[தமிழ்நாடு அரசு] 1968 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் இருந்து திரும்பிய மலை வாழ் மக்களின் மறுவாழ்வுகாக தொடங்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்டக் கழகத் தேயிலைத் தோட்டம் 4500000 பரப்பளவில் நீலகிரி மற்றும் கோவை மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாடு தேயிலை தோட்ட கழகம்[டான்டி] தொழிற்சாலை [கூடலூர்](#), [குன்னூர்](#), [கோத்தகிரி](#), [வால்பாறை](#) ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ளது

தேங்காய் உற்பத்தி

தேங்காய் உற்பத்தியில் தமிழகம் இந்தியாவிலேயே முதலிடத்தில் உள்ளது. 2014-15 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின் படி 6917.46 மில்லியன் (ஏறத்தாழ 691 கோடி) காய்களை தமிழகம் உற்பத்தி செய்தது.

நீர் வளங்கள்

தேசிய சராசரியான 2,200 கன மீட்டருடன் ஒப்பிடும்போது, ஆண்டுக்கு 900 கன மீட்டர் நீர் தனிநபர் கிடைக்கும் அதிக நீர் அழுத்த மாநிலங்களில் தமிழகம் ஒன்றாகும். இந்தியாவின் மக்கள்தொகையில் சுமார் 6 சதவிகிதம் தமிழ்நாடு உள்ளது, அதேசமயம் அதன் நீர் திறன் நாட்டில் கிடைப்பதில் 3 சதவீதம் மட்டுமே. நீர்வளங்கள் குறித்த விவரங்கள் அத்தியாயம் 3.9 'நீர்ப்பாசனம்' இல் கிடைக்கின்றன. தேசிய சராசரியான 1200 மி.மீ.க்கு ஒப்பிடும்போது தமிழ்நாட்டின் ஆண்டு சராசரி மழை 930.70 மி.மீ. மொத்தம் 2,239 கால்வாய்கள், 41,262 தொட்டிகள், 17,20,743 கிணறுகள் மற்றும் 78 அணைகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. நிகர நீர்ப்பாசன பகுதி சுமார் 28.64 லட்சம் ஹெக்டேர் மற்றும் மீதமுள்ள பகுதி 20.28 லட்சம் ஹெக்டேர் மானாவாரி. 28.64 லட்சம் ஹெக்டேர் பாசனப் பரப்பளவில், 7.57 லட்சம் ஹெக்டேர் (26.4 சதவீதம்) கால்வாயால் சூழப்பட்டுள்ளது, தொட்டிகளால் 5.04 லட்சம் ஹெக்டேர் (17.6 சதவீதம்),

கிணறுகளால் 15.94 லட்சம் ஹெக்டேர் (55.7 சதவீதம்) மற்றும் மீதமுள்ளவை 0.09 லட்சம் ஹெக்டேர் (0.3 சதவீதம்) .

நீர்ப்பாசனப் போக்குகள்

பகுதியில்

தமிழ்நாட்டின் புவியியல் பகுதி 17 நதிப் படுகைகளைக் கொண்டுள்ளது, அவற்றில் பெரும்பாலானவை நீர் அழுத்தமாக உள்ளன. 61 பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் உள்ளன; சுமார் 40,000 டாங்கிகள் மற்றும் சுமார் 3 மில்லியன் கிணறுகள் (குடிநீருக்கானவை உட்பட) கிடைக்கக்கூடிய மேற்பரப்பு நீர் (17.5 பி.சி.எம்) மற்றும் நிலத்தடி நீர் (15.3 பி.சி.எம்) ஆகியவற்றை பெரிதும் பயன்படுத்துகின்றன. வேளாண் துறை 75 சதவீத நீர்வளத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. நீர் பற்றாக்குறை காரணமாக விவசாயத் துறை பெரும் தடைகளை எதிர்கொள்கிறது. தொழில் மற்றும் உள்நாட்டு பயனர்களிடமிருந்து நீருக்கான தேவை அதிகரித்து வருகிறது, மேலும் மேற்பரப்பு நீர் வளங்களுக்கான மாநிலங்களுக்கு இடையிலான போட்டியும் தீவிரமடைகிறது. புவியியல் பரப்பளவு சுமார் 13 m.ha மற்றும் இரு ஆண்டு

மாதிரி விநியோகத்துடன் சராசரியாக 950 மிமீ மழைப்பொழிவு ஆகியவற்றைக் கொண்டு, மேற்பரப்பு நீர் திறன் 26110 MCM (922 TMC) என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது மற்றும் நிலத்தடி நீர் திறன் சுமார் 20649 MCM (729 TMC). 2025 ஆம் ஆண்டில் வேளாண்மை அல்லாத நோக்கங்களுக்கான தேவை சுமார் 16500 எம்.சி.எம் (589 டி.எம்.சி) ஆகவும், விவசாய நோக்கங்களுக்கான தேவை சுமார் 45000 எம்.சி.எம் (1607 டி.எம்.சி) ஆகவும் இருக்கும், இதனால் விநியோக தேவை சுமார் 14100 எம்.சி.எம் (504 டி.எம்.சி) (29.7 சதவீதம்). மாநில நீர் கொள்கையின் அடிப்படையில், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் தொழில் போன்றவற்றைத் தொடர்ந்து உள்நாட்டு பயன்பாட்டிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது, எதிர்காலத்தில் விவசாயத் துறை பற்றாக்குறையை நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது. மேலும், கால்வாய் அமைப்புகள் மோசமான நீர் கட்டுப்பாடு மற்றும் நிர்வாகத்தைக் கொண்டுள்ளன. மேலும், 1.8 மில்லியன் கிணறுகளில், சுமார் 0.16 மில்லியன் கிணறுகள் மாநிலத்தில் செயல்படவில்லை, ஏனெனில் நீர் அட்டவணை வேகமாக குறைந்து வருகிறது.

பசுமைப் புரட்சி

1940களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பயிர்செய்கை நுட்பங்கள் வேளாண் உற்பத்தியை பன்மடங்கு பெருக்கின. இந்த வேளாண் தொழில்நுட்பமும், அதனால் நிகழ்ந்த சமூக பொருளாதார அரசியல் மாற்றங்களும் பசுமைப் புரட்சி (*Green Revolution*) எனப்படுகிறது. இந்தியா போன்ற பல மூன்றாம் நிலை நாடுகள் பட்டினிச் சாவை எதிர்நோக்கிய அன்றைய கால கட்டத்தில் பசுமைப் புரட்சி முன்னிறுத்திய பயிர்செய்கை முறைகள் பலன் தந்தது. பசுமைப் புரட்சி தொடக்கி வைத்த வேளாண் ஆராய்ச்சி கட்டமைப்புகள் தொடர்ந்தும் வேளாண் தொழில்நுட்பத்தில் பங்கெடுத்து வருகின்றன. தொலைநோக்கில் இந்தப் பயிர்செய்கையின் பல்வேறு குறைபாடுகள் அறியப்பட்டு, தொழில்நுட்பத்தின் அடுத்த கட்டத்துக்கு செல்வது தேவையானாலும், பசுமைப் புரட்சி உலக சமூக தொழில்நுட்ப, பொருளாதார, அரசியல் தளங்களில் நிகழ்ந்த முக்கிய

புரட்சிகளுள் ஒன்று என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கூற்று. பசுமைப் புரட்சியானது "உயர்-மகசூல் வகைகளை" உருவாக்கியதன்மூலம்விளைச்சலை அதிகரிக்க பழமையான கலப்பினமுறையை பயன்படுத்துவதை பிரபலப்படுத்தியது. எடுத்துக்காட்டாக அமெரிக்காவில் மக்காச்சோளத்தின் விளைச்சல் 1900 ஆம் ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட ஹெக்டேருக்கு 2.5 டன்களாக இருந்தது. 2001 ஆம் ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 9.4 டன்களாக அதிகரித்தது. அதேபோன்று, உலகளாவிய சராசரி கோதுமை மகசூல் 1900 ஆம் ஆண்டு ஹெக்டேருக்கு 1 டன்னுக்கும் குறைவாக இருந்தது. 1990 ஆம் ஆண்டு ஹெக்டேருக்கு 2.5 டன்னுக்கும் அதிகமாக இருந்தது.

தென் அமெரிக்க சராசரி கோதுமை மகசூல் ஹெக்டேருக்கு 2 டன்னுக்கு குறைவாகவும், ஆப்பிரிக்காவில் ஹெக்டேருக்கு 1 டன்னுக்கு குறைவாகவும், எகிப்து மற்றும் அரேபியாவில் நீர்ப்பாசனத்தைக் கொண்டு ஹெக்டேருக்கு 3.5 முதல் 4 வரையிலுமாக இருந்தது. இதற்கு முரணாக, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளின் சராசரி கோதுமை மகசூல் ஹெக்டேருக்கு 8 டன்னுக்கும் அதிகமாக இருந்தது. மகசூலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் காலநிலை,

மரபணுக்கள், மற்றும் தீவிர விவசாய உத்திகள் (உரங்கள், ரசாயன பூச்சிக் கட்டுப்பாடு, தேக்கத்தைக்கட்டுப்படுத்துவதற்கான வளர்ச்சிக் கட்டுப்பாடு) ஆகியவற்றால் ஏற்படுகின்றன.

1921 ஆம் ஆண்டின் என்சைக்ளோபீடியாவிலுள்ள இந்தப் படம் ஆல்பால்பா நிலத்தை ஒரு டிராக்டர் உழுவதைக் காட்டுகிறது.

இந்த புரட்சி அமெரிக்காவின் Rockefeller Foundation, Ford Foundation ஆகியவற்றின் உதவிடன் தொடங்கியது. விரைவில் அமெரிக்க அரசு, இந்திய அரசு, மெக்சிக்கோ அரசு போன்ற பல்வேறு நாடுகள் பசுமைப் புரட்சியை தமது நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தின. Norman Borlaug பசுமைப் புரட்சியின் தந்தை என போற்றப்படுகிறார். [சாமிநாதன்](#) இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சியை நடைமுறைப்படுத்துவதில் முன்னின்றவர்களில் ஒருவர்.

உற்பத்திப் பெருக்கம்

கடந்த நூற்றாண்டு விவசாயமானது விரிவான உற்பத்தித்திறன், கலப்பு உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளுக்கு மாற்றாக உழைப்பை பதிலீடு செய்தல், நீர் மாசுபாடு மற்றும் பண்ணை மானியங்கள் என்பதாகவே குறிப்பிடப்பட்டது. 1800 ஆம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதியில், விவசாய உத்திகள், நடைமுறைகள், விதை இருப்புகள் மற்றும் சாகுபடி செய்யப்பட்ட தாவரங்கள் தேர்வுசெய்யப்பட்டு புதிய பெயர்களால் வழங்கப்பட்டன, இதனுடைய அலங்காரமான அல்லது பயன்மிக்க தன்மையின் காரணமாக மத்திய காலகட்டங்களில் காணப்பட்டதைவிட ஒரு அலகு நிலத்திற்கு பல மடங்கு அதிகமாக விளைச்சலைத் தரக்கூடிய வகையில் மேம்படுத்தப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டிலும், குறிப்பாக டிராக்டர்களைக் கொண்டு வேகமாகவும் பேரளவிலும் முன்பைவிட பண்ணை வேலைகள் துரிதமடைந்தன. இந்த முன்னேற்றங்கள் அமெரிக்கா, அர்ஜெண்டினா, இஸ்ரேல் மற்றும்

ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் குறிப்பிட்ட நவீன பண்ணைகளின் திறன்கள் மேம்படுவதற்கு வழிவகுத்துள்ளன. ஒரு சில நாடுகளின் உற்பத்தி செய்யும் அளவு, குறிப்பிட்ட ஒரு அலகு நிலத்திற்கான அளவை விட உயர்தர உற்பத்தி அளவை எட்டியுள்ளன. அம்மோனியம் நைட்ரேட் கலவைக்கான ஹெபர்-போஷ் முறை பெரும் பாய்ச்சலை நிகழ்த்தியதோடு, பயிர் விளைச்சலில் இருந்த முந்தைய தடைகளை தாண்டி வந்துள்ளது.

உணவுதானிய அரிசி, சோளம் மற்றும் கோதுமை ஆகியவை 60 விழுக்காடு மனித உணவுத் தேவைகளைப் நிறைவு செய்தன. 1700 ஆம் ஆண்டுகளுக்கும் 1980 ஆம் ஆண்டுகளுக்கும் இடையே, "உலகளவில் சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலத்தின் மொத்தப் பரப்பளவு 466 சதவிகிதம் உயர்ந்ததுடன்" குறிப்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வளர்ப்பு, உயர் மகசூல்வகைகள், உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் இயந்திரம் ஆகியவற்றின் காரணமாகவே மகசூல் சட்டென்று அதிகரித்தது. உதாரணத்திற்கு, நீர்ப்பாசனம் 1940 ஆம் ஆண்டு முதல் 1997 ஆம் ஆண்டு வரை கிழக்கு கொலராடோவில் சோள

உற்பத்தியை 400லிருந்து 500 சதவிகிதமாக அதிகரிக்கச் செய்தது.

பூச்சி மேலாண்மை

தீவிர

விவசாயத்தில்

பயன்படுத்தப்பட்ட

ஒற்றைக்கலாச்சாரமுறைகள் பூச்சிக்கொல்லிகளால் மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்படக்கூடிய பூச்சிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துள்ளன.

"பல ஆண்டுகளாக மேம்படுத்தப்பட்டும், குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளையும் கொண்டிருந்த "

ஒருங்கிணைந்த பூச்சி மேலாண்மை, பூச்சிக்கொல்லிகள் பயன்படுத்தப்படுவதை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பாதிக்கவில்லை, ஏனென்றால் கொள்கைகள் பூச்சிக்கொல்லிகள் பயன்படுத்துவதை ஊக்கப்படுத்தின

என்பதோடு IPM வலுவான அறிவு கொண்டதாக இருந்தது. இருப்பினும் "பசுமைப் புரட்சி" ஆசியாவில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அரிசி விளைச்சலை அதிகரித்துள்ளது.

விதைகள்

மகசூல் அதிகரிப்பு கடந்த 15-20 ஆண்டுகளில் ஏற்படவே இல்லை.

அரிசிக்கான மரபணு மகசூல் திறன் 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அதிகரிக்கவில்லை, மக்காச்சோளத்திற்கான மகசூலை கடந்த 35

ஆண்டுகளில் சற்றே அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. மூலிகை தடுப்புத் திறனுள்ள களைகளை உருவாவதற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு பத்தாண்டுகள் ஆனது, பூச்சிக்கொல்லிகளை எதிர்க்கும் பூச்சிகள் உருவாவதற்கு கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகள் ஆனது. பயிர் சுழற்சி எதிர்ப்புத்திறன்களை தடுக்க உதவியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து விவசாய கண்டுபிடிப்புகள் துரிதப்படுத்தப்பட்டன. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் புதிய உயிரினங்களும் புதிய விவசாய முறைகளும் உருவாவதற்கு வழிவகுத்துள்ளன.

உற்பத்தித் திறன்

2005 ஆம் ஆண்டு சீனாவின் விவசாய உற்பத்தி உலகிலேயே பெரியதாக இருந்தது. உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி ஐரோப்பிய யூனியன், இந்தியா மற்றும் அமெரிக்காவைத் தொடர்ந்து கிட்டத்தட்ட உலகின் ஆறில் ஒரு பகுதி பங்கை சீனா பெற்றிருந்தது. விவசாயத்தின் மொத்த காரணி உற்பத்தித்திறனை பொருளாதாரவியலாளர்கள் அளவிட்டுள்ளனர், இந்த அளவீட்டின்படி அமெரிக்க விவசாயம் 1948 ஆம் ஆண்டு இருந்ததைவிட

அதிக உற்பத்தித் திறனைக் கொண்டு
ஏறத்தாழ 2.6 மடங்கு அதிகரித்திருந்தது
அமெரிக்கா, கனடா, பிரான்ஸ்,
ஆஸ்திரேலியா, அர்ஜெண்டினா மற்றும்
தாய்லாந்து உள்ளிட்ட ஆறு நாடுகள் 90
சதவிகித தானிய ஏற்றுமதியை வழங்கின

இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சி

இந்தியா விடுதலை
அடைந்தபோது அதன் உணவு உற்பத்தி மிகக்
கவலை தருவதாக இருந்தது. விவசாயிகள்
கடன் சுமையில் அவதிப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் கைவசம்
மிகக் குறைந்த அளவு நிலமே
இருந்தது. அதிலும் அவர்களின் துண்டு
நிலங்களும் ஒரே இடத்தில் இருக்காமல்
ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடந்தன. புதிய
விவசாயக் கருவிகளைப் பற்றி
அறிந்திருந்தவர்களிடம் அவற்றை வாங்கிப்
பயன்படுத்த போதிய பணம் இல்லை. வானம்
பார்த்த விவசாயம் வானம் பொய்த்தபோது
உணவு உற்பத்தியும் குறைந்தது. நிலத்தின்
உற்பத்தித் திறனும் விவசாயத்
தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித் திறனும்
மிகவும் குறைவாக இருந்தன. மக்கள்
தொகையில் எழுபது விழுக்காட்டினர்

விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்த போதும்
உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய
வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது.

தீவிளைவுகள்

பசுமை புரட்சி பூச்சிக்கொல்லி
மற்றும் கலப்பு நைட்ரஜன் போன்றவற்றை
வளர்ந்த நாடுகளிடமிருந்து வளரும்
நாடுகளுக்கு அளிக்க வழி செய்தது. இதன்
விளைவாக வளர்ந்த நாடுகளின்
நிறுவனங்கள் வளர்ந்ததே தவிர வளரும்
நாடான நம் நாட்டிற்கு எந்த பயனும் இல்லை.
ரசாயன உரங்களை
பயன்படுத்தியதன்விளைவாக நீரிழிவு, புற்று
நோய், மலட்டுத்தன்மை, பிறவி ஊனம், கண்
பார்வை குறைவு போன்ற பல நோய்கள்
இன்று எங்கும் பரவியதற்கு காரணம் நம்
மண்ணில் கலந்துள்ள ரசாயன மற்றும்
பூச்சிக்கொல்லி இவற்றின் எச்சங்களால்
தான்! இப்படி நச்சு தாக்கிய மண்ணில்
விளைந்த காய்கறிகளை உண்ணும் பொழுது
நம் உடம்பிற்குள்ளும் நச்சு நுழைந்து
விடுகிறது.

“சர்வதேச ஆய்வறிக்கையின்படி மகசூலும்
மண் வளமும் நேர்விகிதத்தில் உள்ளது. மண்

வளத்தை பொறுத்துதான் மகசூல் உள்ளது. இந்திய மண் வளத்தை ஆராய்ந்த சர்வேதேச ஆய்வுக்குழு மண்ணில் இரும்பு, மாலிப்பிடினத்தை தவிர பிற சத்துக்களான பாஸ்பரஸ், மக்னீஷியம், போரான், துத்தநாகம் போன்றவை குறைவாக உள்ளதாக கூறிக்கின்றது.”வளமான மண் இன்று வளம் குன்றி கலங்கமானதற்கு விவசாயத்தில் ரசாயன பூச்சிக்கொல்லிகளையும் உரங்களையும் பயன்படுத்தியதே காரணம்.

இரண்டாம் பசுமைப்புரட்சி

இரண்டாம் பசுமை புரட்சி அதிகம் இயற்கை வேளாண்மை நோக்கியே கவனப்படுத்தப்படுகிறது

நீல புரட்சி கருத்து

மீன் என்பது மலிவான மற்றும் எளிதில் ஜீரணிக்கக்கூடிய விலங்கு புரதமாகும், மேலும் இது மனிதர்களால் நுகர்வுக்கான காலத்திற்கு முன்பே இயற்கை மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டது. இருப்பினும், அதிகப்படியான சுரண்டல் மற்றும் மாசுபாடு காரணமாக, இயற்கை நீரில் மீன் கிடைப்பது

கணிசமாகக் குறைந்துவிட்டது, விஞ்ஞானிகள் அதன் உற்பத்தியை அதிகரிக்க பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். “ நீல கிராந்தி 2020 ”- மீன்வளத் துறையில் நீல புரட்சி. "நாட்டின் மீன்வளத்தின் முழு திறனை ஒருங்கிணைப்பதற்கான ஒரு சூழலை உருவாக்குதல், மீனவர்கள் மற்றும் மீன் விவசாயிகளின் வருமான நிலையை கணிசமாக மேம்படுத்துவதோடு, நிலைத்தன்மை, உயிர் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கவலைகள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு." உள்ளனர்.

திட்டத்தின் தாக்கம்

கலப்பு மீன் வளர்ப்பு தொழில்நுட்பம் நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது, இது அதிக வகை உற்பத்தியைப் பெறுவதற்கும் அதிக வருமானம் ஈட்டுவதற்கும் பாரம்பரிய வகை மீன் வளர்ப்பு நடைமுறையில் அதன் பொருத்தத்தை நிரூபித்துள்ளது.இது மாவட்டத்தின் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை மேம்படுத்துகிறது

நன்மைகள்

கலப்பு மீன் வளர்ப்பு தொழில்நுட்பம் நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது, இது அதிக உற்பத்தியைப் பெறுவதற்கும் அதிக வருமானம் ஈட்டுவதற்கும் பாரம்பரிய வகை மீன் வளர்ப்பு நடைமுறையில் அதன் பொருத்தத்தை நிரூபித்துள்ளது. இது, மாவட்டத்தின் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை மேம்படுத்துகிறது

வெண்மைப்புரட்சி

என்பது இந்தியாவின் தேசிய பால்பண்ணை **மேம்பாட்டு** கழகம் 1970 ல் ஆரம்பித்த கிராமப்புற மேம்பாட்டு திட்டம் ஆகும். இதன் முக்கிய நோக்கம் புதிய மேம்படுத்தப்பட்ட **கால்நடைகளைப்** பயன்படுத்தி அதிக **பால்** உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாகும். தேசிய பால்பண்ணை மேம்பாட்டு கழகத்தின் தலைவராக இருந்த டாக்டர். **வர்கீஸ் குரியன்** இதை நிறுவினார்.

இதனால் இவர் வெண்மைப் புரட்சியின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறார். இக்கழகம் உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய பால் உற்பத்தி திட்டம் ஒன்றை வெள்ளை நடவடிக்கை(en:Operation Flood) என்ற பெயரில் உருவாக்கியது.

தமிழ்நாடு வேளாண்மை சந்தைப்படுத்தல் வாரியம்

தமிழ்நாடு மாநில வேளாண்மை விற்பனை வாரியம் (TNSAMB) மாநில அரசின் நிறைவேற்று ஆணையால் நிர்வகிக்கப்பட்டது GO Ms. No. 25852 விவசாயத் திணைக்களம், 24.10.1970 தேதியிட்ட மற்றும் 24.10.1970 க்கு பின்னர் இயங்கி வருகிறது. சந்தைக் குழுக்கள் மற்றும் ஆலோசனைக் குழுவாக செயல்படுகின்ற

.தமிழ்நாடு வேளாண்மை உற்பத்தி மார்க்கெட்டிங் (ஒழுங்குமுறை)சட்டம்

1987-ன் படி, டி.எஸ்.எஸ்.ஏ.எம்.பீ. அல்லாத நியதிச்சட்ட வாரியாக செயல்பட்டு வருகிறது. இது சட்டத்தின் படி 1-2-1991 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. No.299 விவசாயம் (AM I) திணைக்களம், 13-6-1995 தேதியிட்டது.

பணிகள்

சந்தைகள் மற்றும் சந்தைப் பகுதிகள் அபிவிருத்திக்கு சந்தை குழுக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்கள் உட்பட சந்தைக் குழுக்களின் மற்றும் பிற விவகாரங்களுக்கான பணியின் ஒருங்கிணைப்பு. வேளாண் உற்பத்தி சந்தைகளின் வளர்ச்சியை மாநில அளவிலான திட்டமிடல் செய்வதற்கு. சந்தை வாரியம் நிதி மற்றும் சந்தை மேம்பாட்டு நிதி நிர்வகிக்க. குறிப்பாக, எந்தவொரு சந்தைக் குழுவிற்கும் சந்தை குழுக்களின் திசையை வழங்குவது, குறிப்பாக அதன் மேம்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்காக. சந்தைக் குழுக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களைத் திட்டமிடுதல் மற்றும் கட்டுமானத் திட்டங்களின் மதிப்பீட்டில் சந்தைக் குழுக்களை மேற்பார்வையிடவும்

வழிகாட்டவும். சந்தை வாரிய நிதிக்கு விதிக்கப்படும் எல்லா வேலைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு. பரிந்துரைக்கப்படலாம் போன்ற வடிவங்களில் கணக்கை பராமரிக்க. வருடாந்தம் வருடத்தின் முடிவில், அதன் முன்னேற்ற அறிக்கை, இருப்புநிலை மற்றும் சொத்துக்கள் மற்றும் கடன்களின் அறிக்கை மற்றும் வாரியத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் அதன் பிரதிகளை அனுப்பவும். வேளாண் விளைபொருட்களை விற்பனை செய்யும் விஷயங்களில் பிரச்சாரத்திற்கும் விளம்பரத்திற்கும் தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சந்தை கமிட்டிகள், வாரியம், வேளாண் விற்பனை திணைக்களம், மாநிலத்தில் தயாரிப்பாளர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்கள் ஆகியோரின் அலுவலர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் பயிற்சி அளிப்பதற்கு வசதிகளை வழங்குதல். அடுத்த வருடம் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கவும் பின்பற்றவும். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கங்களுக்காக சந்தைக் கமிட்டிகளுக்கு உபாயங்கள் அல்லது கடன்களை வழங்குதல் போன்ற விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் வாரியம் தீர்மானிக்கலாம். விவசாய மார்க்கெட்டிங்

தொடர்பான பாடங்களில் கருத்தரங்குகள், பட்டறைகள், கண்காட்சிகள் முதலியவற்றை ஏற்பாடு செய்தல் அல்லது ஒழுங்கமைத்தல். வேளாண் விளைபொருட்களின் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக்கு கல்வி கற்பித்தல். வேளாண் விளைபொருட்களின் செயலாக்க, தரம் மற்றும் தரமதிப்பீட்டு திட்டங்களை மேம்படுத்துதல். சந்தை தகவல் சேகரிப்பு மற்றும் பரப்புதல். சந்தை புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் ஆய்வுகள் வெளியிடப்படுவதற்கு. விவசாய மார்க்கெட்டிங் தொடர்பான தகவல்களை சேகரித்தல் மற்றும் பரப்புவதற்கான சந்தா சுங்க வரி. சந்தை ஆராய்ச்சி மற்றும் சந்தை ஆய்வுகள் நடத்த. சந்தைக் குழுவிற்கு பொதுவாக ஆர்வமாக இருக்கலாம் அல்லது வாரியத்தின் திறமையான செயல்பாட்டிற்காக அவசியமானதாக கருதப்படலாம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வேறு எந்தவொரு செயல்பாட்டிற்கும் குறிப்பாக ஒப்படைக்கப்பட்டது; மற்றும் அத்தகைய இயல்பைப் போன்ற மற்ற செயல்பாடுகள், அரசாங்கத்தால் வாரியத்திடம் வசதியாக இருக்கும்.

வாரியத்தின் செயல்பாடுகள்

விவசாயிகளுக்கும்
ஊழியர்களுக்கும் பயிற்சி உள்நாட்டு
மற்றும் ஏற்றுமதி சந்தை நுண்ணறிவு செல்
(DEMIC) நவம்பர் 2004 இல் நிறுவப்பட்டது

வெளியீடுகள்: தமிழ்நாடு மாநில
சந்தைப்படுத்தல் வாரியம் விவசாயத்தின்
பல்வேறு பிரிவுகளில் பல பயனுள்ள
புத்தகங்களை வெளியிட்டது கண்காட்சி
விவசாயிகள் பாதுகாப்பை ஊக்குவிப்பது
அங்கு வேலை செய்வதை பாராட்டுகிறது.

வேளாண் நிதி

கடன் வழங்குவதைக்
கையாளும் தனி ஆய்வுத் துறையாகக்
கருதப்படுகிறது,
பணத்தை வாங்குதல் அல்லது கடன் வாங்குதல்
அல்லது குத்தகை அல்லது பணியமர்த்தல்
மூலம் உரிமை. வேளாண் நிதி என்பது
கையகப்படுத்தல்
மற்றும் விவசாயத்தில் மூலதனத்தைப்
பயன்படுத்துதல். இது விவசாயத்தில் நிதி

வழங்கல் மற்றும் தேவை ஆகியவற்றைக் கையாளுகிறது-,

விவசாயிகளின் நிதி; பண்ணை கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களின் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு; மற்றும் விவசாயத்திற்கான கடன் மீதான சமூகத்தின் ஆர்வம்.

பண்ணை நிதி

விவசாய பொருளாதாரத்தின் ஒரு கிளை ஆகும், இது தனிப்பட்ட பண்ணை அலகுகள் தொடர்பான நிதி ஆதாரங்களின் சேவைகளை நிர்வகித்தல் பண்ணையிலிருந்து பெறப்படும் நிதியின் அளவு என்றும் வரையறுக்கப்படுகிறது

பண்ணையில் பயன்படுத்துவதற்கான

ஆதாரங்கள், எதிர்காலத்தில் வெளிப்படையாக

வோ அல்லது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வட்டியுடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படும்.

மறைமுகமாக.

பண்ணை நிதி

1.. வெறுமனே அதிக உற்பத்திக்காக மட்டுமல்ல, பண்ணையின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்துவதற்காகவும் அல்ல வளங்கள்;

- ii. வெறும் கடன் அல்லது முன்கூட்டியே அல்ல, ஆனால் அது நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாகும் விவசாய சமூகம்;
- iii. பணத்தை நிர்வகிப்பதற்கான ஒரு விஞ்ஞானம் மட்டுமல்ல, ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான ஒரு விஞ்ஞானமாகும் உகந்த வெளியீட்டைப் பெற அரிதான வளங்கள்; மற்றும்
- iv. சமூகத்தின் மீது வெறும் சமூகக் கடமை அல்ல; ஆனால் அது பின்தங்கிய மற்றும் ஒரு நெம்புகோல் ஆகும்

கோழி வளர்ப்பு

கோழிகளை பல்வேறு தேவைகள் கருதி வளர்க்கும் தொழிற்சாலைகளாகும். கோழிகள் அவற்றின் இறைச்சிமற்றும் முட்டைத் தேவைகளுக்காக வளர்க்கப்படுகின்றன. வீட்டுத் தேவைகளுக்கெனவும் கோழிகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. கோழிகளைச் செல்லப்பிராணியாக வளர்க்கும் போக்கும் தற்காலத்தில் அதிகரித்துச் செல்கிறது. சிறிய அளவில் குடிசைக் கைத்தொழில் முதல் மிகப் பெரும் பண்ணைகள்வரை கோழி வளர்ப்பு நடைபெறுகிறது. பாரிய பண்ணை முறை

கோழிவளர்ப்பானது பறவைக்
காய்ச்சல் நோய்க் காரணமாக பெரும்
பாதிப்பை எதிர்நோக்கியது.

வளர்ப்பு முறைகள்

கோழியானது பண்ணை
மூலமாகவும் பண்ணை இல்லாமலும்
(கட்டற்ற கோழி வளர்ப்பு) வளர்க்கப்படுகிறது.
வணிக நோக்குடன் வளர்ப்பதற்கு பண்ணை
முறையே உகந்தது. பண்ணை முறைக் கோழி
வளர்ப்பை இரண்டு வகையாக பிரிக்கலாம்
அவையாவன கூண்டு இல்லா முறை,
கூண்டு முறை என்பனவாகும். கூண்டு முறை
முட்டையிடும் கோழிகளுக்காக
பயன்படுவதோடு கூண்டு இல்லா முறை
இறைச்சிக் கோழிகளுக்காக பயன்படுகிறது.

கட்டற்ற வளர்ப்பு

இம்முறையின் கீழ் சிறிய
அளவிலான கோழிவளர்ப்பு
மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதுவே ஆரம்பத்தில்
செய்யப்பட்ட கோழிவளர்ப்பு முறையுமாகும்.
இம்முறையின் கீழ் கோழிகளின்

நடமாட்டத்துக்கு எவ்வித தடையும்
விதிக்கப்படுவதில்லை. இரவில்
தங்குவதற்கும் முட்டை போன்றவை
இடுவதற்கும் ஒரு கூடு காணப்படும்.
இம்முறையின் கீழ் செயற்கை வேதியல்
பொருட்களின் பயன்பாடு குறைவாக அல்லது
பூச்சியமாக காணப்படும். கோழிகளுக்கான
உணவாக வீட்டில் எஞ்சும் உணவுப்
பொருட்கள் இடப்படுவதோடு கோழிகள்
தாமாகவே மண்புழு, பூச்சிகள்
போன்றவற்றையும் தேடி உண்கின்றன.
இம்முறையின் கீழ் கோழிகள் சுதந்திரமாக
நடமாட மற்றும் தமது இயற்கை வாழ்க்கை
முறைக்கு ஒத்த வாழ்வை வாழக்கூடியன
ஆகையால் விலங்கு உரிமை ஆர்வளர்கள்
இம்முறையை ஆதரிக்கின்றனர்.

பண்ணை முறைக் கோழி வளர்ப்பு

கூண்டு இல்லா முறை

கூண்டு இல்லாக் கோழிப் பண்ணை

இம்முறையின் கீழ் கோழிகள் ஒரு அறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். இம்முறை முட்டை மற்றும் இறைச்சிக் கோழிகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தரை மரத்தூள், நிலக்கடலைக் கோதுகள் போன்ற ஈரப்பதனை உரியக்கூடிய பொருட்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கோழிகளுக்கான உணவு, நீர் குறிப்பிட்ட இடங்களில் வைக்கப்பட்டுக்கும். கோழிகளின் நடமாட்டம் அறைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக காணப்படும். இது செலவு குறைவான முறை ஆனால் முட்டை உற்பத்தி கூண்டு முறையை விட குறைவாக இருக்கும். தீவனம் மிகுதியாக வீணாகும். அதிக இடம் தேவை.

கூண்டு முறை (Battery Hen)

இம்முறையின் கீழ் முட்டையிடும் கோழிகள் சிறிய கூண்டுகளில் (அமெரிக்க சீர் தரம் ஒரு கோழிக்கு 4 அங்குல உணவு வெளி) அடைக்கப்படும். இவ்வாறான சிறிய கூண்டுகள் நிரை நிரையாக ஒன்றன் மேல் ஒன்று அடுக்கப்படும். இவ்வாறு அடுக்கப்பட்ட கூண்டுகள் ஒரு பெரிய பண்ணை அறைக்குள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கோழிகள் 18-20 வாரங்கள் வயதான போது கூண்டுகளில் அடைக்கப்படும். இவ்வாறு கூண்டுகளில் அடைக்கப்பட்ட கோழிகளின் முட்டையிடும் பருவம் முடிவடைந்து மரணம் அடையும் வரை சுமார் 52 வாரங்கள் கூண்டில் தொடர்ந்து அடைக்கப்பட்டிருக்கும்.

பண்ணைப்	ஒரு	குறிப்பிட்ட
எண்ணிக்கையிலான	பரப்பில்	அதிக
வளர்க்களாம் என்பதால்		கோழிகளை
மிகுதியாகக் காணப்படும்.		இம்முறையின் கீழ்
கூண்டு இல்லா முறையை விட 2 தொடக்கம்		4 மடங்கு அதிகமான எண்ணிக்கையான
கோழிகளை வளர்க்கலாம்.		கோழிகள்
முட்டையிட்டவுடன்		தானகவே
கூண்டைவிட்டு வெளியேறும்		வகையில்
கூண்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதால்		

முட்டைகள் சேதமாவது குறைவாக
காணப்படும்.

இம்முறையின்

ஆரம்பச் செலவு கூண்டு இல்லா முறையை
விட அதிகமானதாகும். சிறிய கூண்டுகளில்
அடைக்கப்பட்டுள்ள கோழிகளின் நடமாட்டம்
மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகும். கோழிகள்

ஒன்றோடு ஒன்று உரசியபடியே
கூண்டுகளுள் இருப்பதால் சிறகுகளை
இழக்கும். மேலும் தோல் காயப்படும்
காணப்படலாம். பண்ணை முட்டைக்

கோழிகள் ஆண்டுக்கும் 250 முட்டைகள் வரை
இடக்கூடியதாகும். முட்டைக் கருவிற்கு
தேவையான [புரதத்தை](#)பிரிப்பதால்

நாளடைவில் இக்கோழிகளின் [ஈரல்களில்](#) அதிக
ளவான [கொழுப்பு](#) சேமிக்கப்படுகிறது. இவ்வா
றான கோழிகள் பல நோய்களுக்கு
உள்ளாகின்றன.'

[2012](#) ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்கு
வரும் வகையில் [ஐரோப்பிய ஒன்றியம்](#),
கூண்டு கோழி வளர்ப்பு முறையை தமது
அங்கத்திய நாடுகளில் தடைச்
செய்துள்ளது. [\[6\] ஆஸ்திரியா 2004](#) ஆம் ஆண்டு
முதல் கூண்டு கோழி வளர்ப்பு முறையைத்
தடைச் செய்துள்ளது

தமிழக மீன்பிடிப்பு

தேசிய அளவில் தமிழ்நாடு மீன்பிடித்தல் மற்றும் வளர்ப்பில் நான்காவது மாநிலமாகத் திகழ்கிறது. மிக நீண்ட கடற்கரையும் (1076 கி. மீ), அகலமான கண்டத்திட்டும், கடல் சார்ந்த மீன்வளர்ப்பை ஊக்குவிக்கின்றன. தமிழகக் கடற்கரையை ஒட்டி 13 மாவட்டங்களில் பரவியுள்ள சுமார் 591 மீனவக் கிராமங்கள் உள்ளன. தூத்துக்குடி மாவட்டம் தமிழகத்தின் முதன்மை மீன்பிடித் துறைமுகமாகும். அதனைத் தொடர்ந்து சென்னை, சின்ன முட்டம்(கன்னியாகுமரி மாவட்டம்) ஆகியவை மீன்பிடித் துறைமுகங்களாக விளங்குகின்றன. இவை தவிர சிறிய அளவில், பழையாறை, வாலி நோக்கம், குளச்சல், நாகப்பட்டினம் ஆகியவை சிறு மீன்பிடித் துறைமுகங்களாகச் செயல்படுகின்றன.

தமிழகத்தில் மீன் உற்பத்தி

கடல் சார் மீன் உற்பத்தியில் 40 விழுக்காடு நாகப்பட்டினம், தஞ்சாவூர், திருவாரூர் மற்றும் இராமநாதபுரம்

ஆகிய மாவட்டங்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது. 2007-08 ஆம் ஆண்டு மீன் கொள்முதல் 3,93,266 டன் ஆகும்.[13] தமிழ் நாட்டில் 370 ஹெக்டேர் பரப்பில் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளும், 63,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் நதி முகத்துவாரம், காயல்கள், சதுப்புநிலங்களும் உள்ளன. எண்ணூர் மற்றும் புலிக்காட் ஏரிகளில் இறால் மீன் செயற்கை முறையில் வளர்க்கப்படுகிறது. 2007-08 ஆண்டிற்கான மொத்த மீன் உற்பத்தி சுமார் 64,504 டன் ஆகும். தமிழகத்தில் மாவட்டங்களுக்குள் 10 விழுக்காடு மீன் பிடிப்புடன் வேலூர் மாவட்டம் முதல் நிலையில் உள்ளது. கடலூர், சிவகங்கை, விருதுநகர் ஆகிய மாவட்டங்கள் 9 சதவித மீன் பிடிப்புடன் இரண்டாம் நிலையில் உள்ளன.

இராமேசுவரம் மீன் பிடித்தலுக்கும் கடல்சார் தொழிலுக்கும் பெயர் பெற்றது. இந்தத் தீவில் பிடிக்கப்படும் மீன்கள் பதப்படுத்தப்பட்டு பல்வேறு இடங்களுக்கும், வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. எனவே இத்தீவு கடல் சார் உணவு உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

கூடு வைத்து மீன் பிடித்தல்

கடலில் கூடு வைத்து மீன் பிடிக்கும் மிகப் பழைமையான முறையை இன்றளவும் இராமேசுவரம் மீனவர்கள் சிலரால் உயிர்ப்புடன் பின்பற்றப்படுகின்றது. கூடை போன்ற கூடுகள் செய்து மீன் பிடிக்கும் முறை இதுவாகும். நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, பாரம்பரியமாக ஒலைகுடா, சங்குமால், மாங்காடு, சம்பை, வடகாடு, அரியாங்குண்டு ஆகிய கிராமங்களில் இம்மீன்பிடி முறை தற்போதும் பின்பற்றப்படுகின்றது. இது தவிர மண்டபம், மண்டபம் கேம்ப், வேதாளை, கீழ்க்கரை பகுதியில் சில கிராமங்களிலும் இம்மீன்பிடி முறை பின்பற்றப்படுகின்றது. இலங்கையில் உள்ள தமிழ் மீனவர்களும் இம்முறையைப் பாரம்பரியமாகப் பின்பற்றி வருகின்றனர். ஒருகாலத்தில் முதன்மையான மீன்பிடி முறையாக இருந்த இத்தொழில் தற்போது நலிவடைந்து கொண்டே வருகின்றது. மீன் உணவு

உலர்த்தப்பட்ட கருவாடு

நெத்திலிக்கருவாடு

ஆயிரை

மீன்களில் பொதுவாக 60 - 80 விழுக்காடு ஈரப்பதமும், 15 - 24 விழுக்காடு புரதச்சத்தும், 3 - 5 விழுக்காடு கொழுப்புச்சத்தும், 0.4 - 2.0 விழுக்காடு தாது உப்புக்களும் உள்ளன. தாது உப்புக்களைப் பொறுத்த வரையில் சோடியம், பொட்டாஷியம், கால்சியம், மக்னீசியம், இரும்பு, அயோடின், குளோரின் கந்தகம், பாஸ்பரஸ், மாங்கனீஸ், தாமிரம், துத்தநாகம், கோபால்ட், ஆர்செனிக் மற்றும் ஃபுளோரின் போன்ற சத்துக்கள் அடங்கி உள்ளன.

தாவர உணவுகளிலிருந்து கிடைக்கும் புரதம் குறைபாடு கொண்ட முட்டை மற்றும் பிற மாமிசங்களை விட மீன்கள் தரமான மாமிசப் புரதங்களை நமக்கு அளிக்கின்றன. மேலும் மீன் இறைச்சியின் கொழுப்புகளில் கொலஸ்டிரால் எனப்படும் உடலுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் கொழுப்பு இல்லை. இதன் விலையும் ஆடு, கோழி போன்ற பிற இறைச்சியுடன் ஒப்பிடும்போது மலிவாகவே உள்ளது. இதுவும்

மீன் பிடித்தல் நடைபெற ஓர் காரணமாகிறது. மேலும் மீன்கள் கடல்சார் உணவு உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

கடல் சார்ந்த பொருட்கள்

மீன் பிடித்தலின்போது மீன் மட்டுமின்றி, பிற கடல் உயிரினங்களையும் பிடிக்கும் பழக்கம் உள்ளது. இதில் உணவுக்காக மட்டுமின்றி அலங்காரம்மற்றும் அணிகலன்களுக்கான [முத்து](#), [சிப்பி](#) போன்றவைகளும் மீனவர்களால் கரைக்கு கொண்டு வந்து விற்பனை செய்யப்படுகிறது. கடல் சார்ந்த பகுதிகளில் [கருவாடு](#), [நண்டு](#) போன்ற உணவு வகைகளும் கிடைக்கும்.

மீன் பிடித்தல் தொடர்பான தொழில்கள்

மீன்பிடித்தல், மீன்களைச் சந்தைப்படுத்துதல், பிடிபடும் மீன்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தல், அளவுக்கதிகமாகச் சிறிய மீனினங்கள் பிடிபடும் காலகட்டத்தில் அவற்றைப் பதனிடும் பாதுகாத்து வைத்தல் ஆகியன மீன்பிடிப்புத் தொடர்பான பிற தொழில்களாகும். சில நாடுகளில் அந்தந்த நாடுகளின் கடற்றொழில் நீர்வள துறை இப்பணிகளை மேற்கொள்கிறது.

அதிகாரமளித்தல் செயல்பாடுகள் சுய உதவி குழுக்கள்

சுய உதவிக்குழு என்பது கிராமப்புற ஏழைகளின் குழு, அவர்கள் உறுப்பினர்களின் வறுமையை ஒழிப்பதற்கான ஒரு குழுவாக தங்களை ஒழுங்கமைக்க முன்வந்தனர். அவர்கள் தவறாமல் சேமிக்கவும், தங்கள் சேமிப்புகளை குழு கார்பஸ் எனப்படும் பொது நிதியாக மாற்றவும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். குழுவின் உறுப்பினர்கள் இந்த பொதுவான நிதியையும் ஒரு பொதுவான நிர்வாகத்தின் மூலம் ஒரு குழுவாக அவர்கள் பெறக்கூடிய பிற நிதிகளையும் பயன்படுத்த ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். குழு உருவாக்கம் பின்வரும் பரந்த வழிகாட்டுதல்களைக் கவனிக்கும்:

பொதுவாக ஒரு சுய உதவிக்குழு 10 முதல் 20 நபர்களைக் கொண்டிருக்கலாம். இருப்பினும், பாலைவனங்கள், மலைகள்

மற்றும் சிதறிய மற்றும் சிதறிய மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிகளில் மற்றும் சிறு நீர்ப்பாசனம் மற்றும் ஊனமுற்றோர் போன்ற இடங்களில், இந்த எண்ணிக்கை 5-20 முதல் இருக்கலாம். கடினமான பகுதிகளை மாநில அளவிலான எஸ்ஜிஎஸ்ஓய் குழுவால் அடையாளம் காண வேண்டும், மேலும் உறுப்பினர் பதவியில் தளர்வு அத்தகைய பகுதிகளில் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படும்.

பொதுவாக குழுவின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும், தேவைப்பட்டால், அதிகபட்சம் 20% மற்றும் விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில், அடிப்படையில் தேவைப்பட்டால், ஒரு குழுவில் அதிகபட்சம் 30% உறுப்பினர்கள் வரை பிபிஎல் குடும்பங்களுடன் தொடர்ச்சியாக வாழும் வறுமைக் கோட்டிற்கு சற்று மேலே உள்ள குடும்பங்களிலிருந்து எடுக்கப்படலாம், அவர்கள் இருந்தால் குழுவின் பிபிஎல் உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கத்தக்கது. இது விவசாயத்

தொழிலாளர்கள், குறு விவசாயிகள்
 மற்றும் கைவினைஞர்கள் போன்ற
 தொழில் குழுக்களின் குடும்பங்களுக்கு
 வறுமைக் கோட்டிற்கு சற்று மேலே
 இருக்கும், அல்லது பிபிஎல் பட்டியலில்
 இருந்து விலக்கப்பட்டவர்கள் சுய
 உதவிக்குழுவில் உறுப்பினர்களாக இருக்க
 உதவும். இருப்பினும், இந்த திட்டத்தின்
 கீழ் மானியத்திற்கு ஏபிஎல் உறுப்பினர்கள்
 தகுதி பெற மாட்டார்கள் . குழுவில் ஒரே
 குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றுக்கு
 மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருக்கக்கூடாது.
 ஒரு நபர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட
 குழுக்களில் உறுப்பினராக
 இருக்கக்கூடாது. பிபிஎல் குடும்பங்கள்
 மேலாண்மை மற்றும் முடிவெடுப்பதில்
 தீவிரமாக பங்கேற்க வேண்டும், இது
 பொதுவாக ஏபிஎல் குடும்பங்களின்
 கைகளில் இருக்கக்கூடாது. மேலும், சுய
 உதவிக்குழுவின் ஏபிஎல் உறுப்பினர்கள்
 குழுவின் அலுவலக பொறுப்பாளர்களாக
 (குழுத் தலைவர், உதவி குழுத் தலைவர்
 அல்லது பொருளாளர்) ஆக மாட்டார்கள்.

குழு தன்னை பிணைக்க நடத்தை
 நெறியை (குழு மேலாண்மை

விதிமுறைகள்) வகுக்க வேண்டும். இது வழக்கமான கூட்டங்கள் (வாராந்திர அல்லது பதினைந்து வாரங்கள்) வடிவத்தில் இருக்க வேண்டும், ஜனநாயக முறையில் செயல்படுவது, கருத்துக்களை இலவசமாக பரிமாறிக்கொள்ள அனுமதித்தல், முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் உறுப்பினர்களின் பங்கேற்பு.

ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலை வகுக்கவும், நிகழ்ச்சி நிரலின் படி விவாதங்களை மேற்கொள்ளவும் இந்த குழு இருக்க வேண்டும்.

உறுப்பினர்கள் வழக்கமான சேமிப்பு மூலம் தங்கள் கார்பஸை உருவாக்க வேண்டும். குழு கூட்டங்களில் அனைத்து உறுப்பினர்களிடமிருந்தும் குறைந்தபட்ச தன்னார்வ சேமிப்பு தொகையை குழுவால் தவறாமல் சேகரிக்க முடியும். அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட சேமிப்பு குழு கார்பஸ் நிதியாக இருக்கும்.

குழு கார்பஸ் நிதி உறுப்பினர்களுக்கு கடன்களை வழங்க பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். கடன் அனுமதி நடைமுறை,

திருப்பிச் செலுத்தும் அட்டவணை மற்றும்
வட்டி விகிதங்களை உள்ளடக்கிய நிதி
மேலாண்மை விதிமுறைகளை இந்த குழு
உருவாக்க வேண்டும்.

குழு கூட்டங்களில் உள்ள உறுப்பினர்கள்
கடனளிக்கும் அனைத்து முடிவுகளையும்
தனித்தனியாக முடிவெடுக்கும்
செயல்முறை மூலம் எடுக்க வேண்டும்.

கடன் விண்ணப்பங்களுக்கு முன்னுரிமை
அளிக்கவும், திருப்பிச் செலுத்தும்
அட்டவணையை சரிசெய்யவும்,
முன்னேறிய கடன்களுக்கான
பொருத்தமான வட்டி விகிதத்தை
நிர்ணயிக்கவும், கடனாளியிடமிருந்து
கடன் தவணைகளை திருப்பிச்
செலுத்துவதை உன்னிப்பாக
கண்காணிக்கவும் இந்த குழுவுக்கு
முடியும்.

குழு தனது உறுப்பினர்களுக்கு கடன்களை
வழங்கிய பின்னர் குழுக்களிடம்
மீதமுள்ள தொகையை டெபாசிட் செய்ய,
குழு சேவை கணக்கை தங்கள் சேவை
பகுதி வங்கி கிளையில் முன்னுரிமை
அளிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் உருவாகும் குழுக்களில் 50% பெண்களுக்கு மட்டுமே இருக்க வேண்டும். ஊனமுற்றோரைப் பொறுத்தவரையில், உருவாக்கப்பட்ட குழுக்கள் இயலாமை-குறிப்பிட்டதாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இருக்க வேண்டும், இருப்பினும், இயலாமை-குறிப்பிட்ட குழுக்களை உருவாக்குவதற்கு போதுமான எண்ணிக்கையிலான மக்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், ஒரு குழு பல்வேறு குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் அல்லது ஒரு குழுவைக் கொண்டிருக்கலாம்

UNIT:III

தொழிற்சாலைகள்
தொழில்துறை

மற்றும்

ஆட்டோமொபைல்கள்

மற்றும் வாகன பாகங்கள், பொறியியல், மருந்துகள், ஆடைகள், ஜவுளி பொருட்கள், தோல் பொருட்கள், ரசாயனங்கள், பிளாஸ்டிக் போன்ற பல தொழில்களில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தித் துறை மற்றும் அம்சங்கள் உள்ளன. இது மாநிலங்களின் எண்ணிக்கையில் முதலிடத்தில் உள்ளது தொழில்மயமாக்கலில் தமிழ்நாடு ஒரு முன்னோடி மாநிலமாக பல ஆண்டுகளாக திகழ்ந்து

வருகிறது. குறிப்பாக, பொறியியல், மோட்டார் வாகன உதிரி பாகங்கள், ஜவுளி, தோல், சர்க்கரை முதலான உற்பத்தித் துறைகளில் தமிழ்நாடு தொடர்ந்து முன்னணியில் இருந்து வருகிறது. 1991ஆம் ஆண்டில் தாராளமயமாக்குதல் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கால கட்டத்திலிருந்து, நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியை நிர்ணயிப்பதில், தனியார் துறையின் பங்கு அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. தனியார் முதலீட்டை ஈர்ப்பதில் மாநிலங்களிடையே போட்டி உருவானபொழுது தமிழ்நாடு அரசு 1992ஆம் ஆண்டிலேயே தொழில் கொள்கை ஒன்றினை வெளியிட்டு இவ்வாய்ப்பினை பயன்படுத்திக் கொண்டது. இந்த தொழில் கொள்கைதான் மாநிலத்தின் புதிய தொழிற்சாலைகள் விரைவாக உருவாவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. தமிழ்நாட்டில் மின்னணு மற்றும் மோட்டார் வாகனத் தொழிற்புரட்சிக்கு இத்தொழில் கொள்கை வழிவகுத்தது. தொழில் வளர்ச்சியினை மாநிலத்தில் துரிதமாக்கியது, பெருந்தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்து பெருந்திட்டங்களை ஈர்ப்பதற்கு வழிவகுத்தது. இப்பெருந்திட்டங்களைச் சார்ந்து உதிரி, பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் அதிக அளவில் உருவாகும் சூழ்நிலை உண்டானது.

அரசின் கொள்கை

“உற்பத்தி மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியில் அதிகமான தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை முதலீட்டை ஈர்க்க வேண்டும், தமிழ்நாட்டின் அனைத்து பகுதிகளிலும் தொழில் துறை வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் நீடித்த பொருளாதார வளர்ச்சியினை அடைந்து, அதிக அளவில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தந்து தமிழ்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்திட வேண்டும்” என்பது அரசின் கொள்கையாகும்.

தமிழ்நாட்டில்

ஆட்டோமொபைல் தொழில்

அகில இந்திய வாகனங்கள் மற்றும் கனரக வாகன உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆட்டோமொபைல் தொழில் மாநில பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் முக்கிய உந்துசக்தி காரணிகளில் ஒன்றாகும், இது மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 8 சதவீத பங்களிப்பை வழங்கி 2,20,000 மக்களுக்கு நேரடி வேலைவாய்ப்பை அளிக்கிறது.

இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பயணிகள்
கார்களில் சுமார் 21 சதவீதம், வணிக
வாகனங்கள் 33 சதவீதம் மற்றும்
ஆட்டோமொபைல் பாகங்கள் 35 சதவீதம்
தமிழ்நாட்டில்தான் உள்ளன.

கார்கள், ரயில்வே
பயிற்சியாளர்கள், போர் தொட்டிகள்,
டிராக்டர்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள்,
ஆட்டோமொபைல் உதிரி பாகங்கள் மற்றும்
பாகங்கள், டயர்கள் மற்றும் கனரக வாகனங்கள்
தயாரிக்கும் வாகனத் துறையில் பல
தசாப்தங்களாக தமிழகம் பெரும்
முதலீடுகளைக் கண்டுள்ளது. சென்னை
இந்தியாவின் டெட்ராய்ட் என்று
அழைக்கப்படுகிறது. இது ஏராளமான வாகன
கூறு தொழில்களுக்கு சொந்தமானது.

ஆட்டோமொபைல்கள், ரயில்வே
பயிற்சியாளர்கள், போர் தொட்டிகள்,
டிராக்டர்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள் மற்றும்
கனரக வாகனங்கள் முதல் கப்பல்கள் வரை
உற்பத்தி வசதிகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. ரயில்
போக்குவரத்து தயாரிப்புகளை தயாரிக்கும்
கோயம்புத்தூரில் ஆல்ஸ்டோம் ஒரு உற்பத்தி
வசதி உள்ளது.

பி.எம்.டபிள்யூ, ஃபோர்டு, ராபர்ட் போஷ், ரெனால்ட்-நிசான், கம்பளிப்பூச்சி, ஹூண்டாய், மிட்சுபிஷி மோட்டார்ஸ், மற்றும் மிச்செலின் உள்ளிட்ட முக்கிய உலகளாவிய ஆட்டோமொபைல் நிறுவனங்கள் மற்றும் மஹிந்திரா & மஹிந்திரா, அசோக் லேலண்ட், ஐஷர் மோட்டார்ஸ், இசுகு மோட்டார்ஸ், டிஐ சைக்கிள், இந்துஸ்தான் மோட்டார்ஸ், டிவிஎஸ் மோட்டார்ஸ், இரிசார்-டிவிஎஸ், ராயல் என்ஃபீல்ட், எம்ஆர்எஃப், அப்பல்லோ டயர்கள், டேஃப் டிராக்டர்கள், டைம்லர் ஏஜி நிறுவனம் தமிழ்நாட்டில் புதிய ஆலையை நிறுவ 4 பில்லியன் டாலர் முதலீடு செய்தன.

தோல் மற்றும் தோல் பொருட்கள் தொழில்

இந்தியாவின்

பழமையான உற்பத்தியில் ஒன்றாகும் அதன் தயாரிப்புகளுக்கான தேவை உள்நாட்டிலும் உள்ளது ஆரம்பத்தில் இருந்தே சர்வதேச உரிமை. உற்பத்தியில் சுமார் 46 சதவீதம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது மற்றும் இது இந்தியாவின் அதிக ஏற்றுமதி வருமானம் பெறும் தொழில்களின் பட்டியலில் எட்டாவது இடத்தில் உள்ளது மற்றும் சுமார் ரூ. ஆண்டுக்கு

10,000 கோடி, அதாவது ஏற்றுமதிக்கு சுமார் 4 சதவீதம் வருவாய். உலகளாவிய தோல் தொடர்பான வர்த்தகத்தில் ரூ.

387,200 கோடி. முன்னணி உலகளாவிய பிராண்டுகளை மொத்தமாக வாங்கியதில் 15 சதவீதம் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது

ஐரோப்பாவில்

பாதணிகள், ஆடைகள், தோல் பொருட்கள் மற்றும் பாகங்கள் மற்றும் உலகளாவிய 10 சதவீதம்வழங்கல் இந்தியாவில் இருந்து அவுட்சோர்ஸ் செய்யப்படுகிறது. தோல்

துறையில் சுமார் 2.5 மில்லியன் பேர் பணியாற்றுகின்றனர்மக்கள் மற்றும் ஆண்டு வருவாய் ரூ. 25,000 கோடி

சமூக கட்டமைப்போடு

இணைப்புகள், வெளிவந்த நிறுவன அமைப்பு மிகவும்பாரம்பரியமான கட்டமைப்புகளுடன் தொடர்ச்சியான கூறுகளைக் கொண்ட சிக்கலான ஒன்றுஅத்துடன் அவர்களுடனான

இடைவெளியைக் குறிக்கும். இந்த

வரலாற்றுக்கு கூடுதலாக அதன் பரிணாம

வளர்ச்சியின் அம்சங்கள், தொழில்துறையின்

இயக்கவியல் ஒரு பெரிய அளவிற்கு

வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது

காலனித்துவ காலங்களிலிருந்து ஏற்றுமதி

நோக்குநிலை மூலம். இந்தத் துறையில் சிறிய

அளவிலான ஆதிக்கம் உள்ளதுநிறுவனங்கள் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையிலான நடுத்தர மற்றும் பெரிய அளவிலான நிறுவனங்களும் உள்ளன

நெசவுத்துறை

பருத்தி, பட்டு போன்றவற்றில் இருந்து நூலெடுத்து, துணியாக்கி, உடைகளை ஆக்கும் தொழிற்சாலை நெசவுத்துறை ஆகும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் கைத்தறியையும் பிற நெசவுத் தொழில்நுட்பங்களையும், தொழில் நிறுவனங்களையும், அரசு நெசவுத்துறை அலகுகளையும் தமிழ்நாட்டு நெசவுத்துறை எனலாம்.

- திருப்பூர் -
- கரூர் - படுக்கை விரிப்பு, மேசை விரிப்பு

சர்க்கரைத் துறை

தமிழ்நாட்டில் உள்ள சர்க்கரைத் தொழில் ஜவுளித் தொழிலுக்கு அடுத்ததாக வேளாண் சார்ந்த ஒரு முக்கியமான தொழிலாகும். இது தமிழ்நாட்டின் கிராமப்புறங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. சாகுபடி, அறுவடை, கரும்பு போக்குவரத்து மற்றும் பிற சேவைகளில்

ஈடுபட்டுள்ள கிராமப்புறங்களில்
ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு மறைமுக
வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதைத் தவிர,
சர்க்கரைத் தொழில் பெரிய அளவிலான நேரடி
வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குகிறது. இந்த
மாநிலத்தில் 38 சர்க்கரை ஆலைகள் உள்ளன, 3
பொதுத்துறை மற்றும் 19 தனியார் துறையில்
உள்ளன. கரும்பு வளர்ச்சியில் சிறப்பு கவனம்
செலுத்துவதற்கும், கூட்டுறவு மற்றும் தனியார்
துறையில் சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவுவதை
ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் மேற்பார்வையிடுவதற்
கும் 1969 ஆம் ஆண்டில் சர்க்கரைத் துறை
உருவாக்கப்பட்டது. சர்க்கரை இயக்குநர்
மாநிலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகள்
தொடர்பான பல்வேறு செயல்பாடுகளை
ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் ஒருங்கிணைப்பதற்கும்
துறைத் தலைவராக உள்ளார். தமிழ்நாடு
கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவு
சங்கங்களின் பதிவாளரின் அனைத்து
அதிகாரங்களும் சர்க்கரை இயக்குநரிடம்
உள்ளன. சர்க்கரை இயக்குநர் கரும்பு
ஆணையாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் மற்றும்
கரும்பு கட்டுப்பாட்டு ஆணை, 1966 மற்றும்
தமிழ்நாடு சர்க்கரை ஆலைகள் கட்டுப்பாட்டு
சட்டம், 1949 ஆகியவற்றின் விதிகளை
அமல்படுத்த வேண்டும். இந்த துறையின்

முக்கிய செயல்பாடுகள் மேற்பார்வை மற்றும் ஒருங்கிணைப்புக்குமட்டுப்படுத்தப்பட்டவை என்பதால் மாநிலத்தில் உள்ள கூட்டுறவு மற்றும் பொதுத்துறை சர்க்கரை ஆலைகள், இந்தத் துறைக்கு பொதுமக்களுடன் நேரடி தொடர்பு இல்லை. இந்த துறையின் முக்கிய செயல்பாடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

செயல்பாடுகள்:

- i) கூட்டுறவு / பொது / தனியார் துறைகளில் புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் அமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய்தல்.
- ii) கரும்பு கிடைப்பதைக் குறிக்கும் வகையில் சர்க்கரை ஆலைகளின் தற்போதைய நசுக்கிய திறனை விரிவாக்குவதற்கான தேவையை மதிப்பீடு செய்தல்.
- iii) கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் செயல்பாட்டு பதிவாளராக, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டம் மற்றும் விதிகள் குறித்து கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளின் செயல்பாடுகளை கண்காணிக்க.
- iv) கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து புதிய சாலைகள், இணைப்பு சாலைகள் மற்றும் தற்போதுள்ள சாலைகளை பராமரித்தல்.

v) கரும்பு ஆணையாளரின் திறனில், மாநிலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு பகுதிகளை ஒதுக்குதல் மற்றும் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு நியாயமான கரும்பு விலையை பரிந்துரைத்தல்.

vi) ஒருங்கிணைந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர் கோரிக்கைகளை வரிசைப்படுத்துவதன் மூலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளில் தொழில்துறை அமைதியை உறுதிப்படுத்துதல்.

தமிழ்நாடு சிமென்ட்ஸ்
கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
(டான்செம்),

தமிழ்நாட்டின் முழு உரிமையாளரான அரசு, ஏப்ரல் 1, 1976 முதல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத்துடன் ரூ. 18 கோடி ஆலங்குளத்தில் சிமென்ட் ஆலையை கையகப்படுத்தி 1979 ஆம் ஆண்டில் அரியலூரில் மற்றொரு ஆலையை அமைத்தார்.

டான்செம், அதன் விரிவாக்கம் மற்றும் மாற்று நடவடிக்கைகளாக, 1981 ஆம் ஆண்டில் ஆலங்குளத்தில் அஸ்பெஸ்டாஸ் தாள் அலகு

அமைத்தது. டான்செம் 1989 ஆம் ஆண்டில் பொறுப்பேற்றது, மீண்டும் பணியமர்த்தப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கும் நோக்கில் டேசலில் இருந்து ஒரு ஸ்டோன்வேர் குழாய் ஆலை.

இதனால், டான்செம் பல ஆலைகள், பல இடங்கள் மற்றும் பல தயாரிப்பு நிறுவனமாக மாறியுள்ளது. 250 கோடி மற்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் தற்போது ரூ. 37.43 கோடி.

சிமென்ட் மற்றும் சிமென்ட் அடிப்படையிலான தயாரிப்புகளை தயாரிப்பதில் இந்நிறுவனம் அதன் முக்கிய நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் முதன்மையாக அரசுத் துறைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. சுண்ணாம்பு முக்கிய மூலப்பொருளாக இருப்பதால், நிறுவனம் ஆலங்குளம் மற்றும் அரியலூர் மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள போதுமான சுண்ணாம்புக் கற்களைக் கொண்ட நிலங்களை கையகப்படுத்தி முன்பதிவு செய்தது, அவை பல தசாப்தங்களாக சிமென்ட் ஆலைகளை இயக்க போதுமானவை. எனவே, மாநில வளர்ச்சியில் TANCEM இன் பங்கு மகத்தானது

சிறிய மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள்

நாட்டின் மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பெரிய அளவிலான துறையில் தனித்துவமான வளர்ச்சி இருந்தபோதிலும் பொருளாதாரம். உண்மையாக, தேசிய

அளவிலான வளர்ச்சியில் சிறிய அளவிலான துறை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது

உலகெங்கிலும் உள்ள பொருளாதாரங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியின் இயந்திரமாக

கருதப்படுகிறது. பெரும்பாலான நாடுகள். சிறிய அளவிலான நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 1.86 கோடி நபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு.

கிராம மற்றும் சிறு அளவிலான தொழில்களுக்கு (எஸ்.எஸ்.ஐ) முக்கியத்துவம் எப்போதும் உண்டு

இந்திய தொழில்துறை மூலோபாயத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருந்தது, அதற்குப் பிறகு

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம். கிராமம் மற்றும் சிறிய அளவு என்று கருதப்பட்டது

நுகர்வோர் பொருட்களின் உற்பத்தியாளராக தொழில்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கும்

உபரி உழைப்பை உறிஞ்சி அதன் மூலம்
வறுமையின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு
காணலாம்

சிறு தொழில்களின் பிற நன்மைகள்

தேசிய வருமானத்தின் சமமான
விநியோகம், சீரான பிராந்தியத்தை
மேம்படுத்துதல், தொழில்துறை மேம்பாடு,
தொழில்முனைவோருக்கான நர்சரியாக
செயல்பட்டு வசதி செய்தல், உள்ளூர் வளங்கள்
மற்றும் திறன்களை அணிதிரட்டுதல், இதன்
விளைவாக, இந்திய அரசு
ஊக்கமளித்ததுமற்றும் சிறிய அளவிலான
தொழில்களை வேண்டுமென்றே ஊக்குவிப்பதை
ஆதரித்தல்பெரிய அளவிலான தொழில்களிலிருந்
து பாதுகாப்பு, மூலதன மானியங்கள், வேறுபட்ட
வரி சிகிச்சை, இட ஒதுக்கீடு போன்றவை. சிறிய
அளவிற்கு அரசாங்கம் தொடர்ந்து பாதுகாப்பு
அளித்து வருகிறதுதுறை, இடையிடையே,
பிரத்தியேகமாக பொருட்களை ஒதுக்கும்
கொள்கையின் மூலம்

சிறிய அளவிலான துறையில் உற்பத்தி. தவிர
தொழில்துறை நிறுவனங்கள்
பொருட்களின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள சிறிய
அளவிலான தொழில்துறை நிறுவனங்கள்
சிறிய அளவிலான துறையில் பிரத்தியேக
உற்பத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது

ஒரு தொழில்துறை உரிமத்தைப் பெற்று 50
சதவீத ஏற்றுமதி கடமையை

மேற்கொள்ளுங்கள்

ஆண்டு உற்பத்தியில். இருப்பினும், உரிமத்தின்
நிபந்தனை பொருந்தாது

100 சதவீத ஏற்றுமதி சார்ந்த கீழ் இயங்கும்
இத்தகைய தொழில்துறை நிறுவனங்களுக்கு
முயற்சிகள் திட்டம், ஏற்றுமதி செயலாக்க
மண்டலம் மற்றும் சிறப்பு பொருளாதாரம்
மண்டல திட்டங்கள்.

இடஒதுக்கீடு கொள்கை 1967 இல்
அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது

நிறுவனங்களின் போட்டியிலிருந்து SME க்கள்
மற்றும் 44 பொருட்கள் குறிப்பிடப்பட்டன

SME களால் பிரத்தியேகமாக தயாரிக்கப்படுகிறது
(பெரிய நிறுவனங்கள் நுழைய

அனுமதிக்கப்பட்டன

இந்தத் துறை அவர்களின் உற்பத்தியில் 50%
ஏற்றுமதி செய்யப்படும் என்ற நிபந்தனையின்
பேரில்). என

இதன் விளைவாக, SME க்கள் ஆயத்த ஆடைகள்,
தோல் பொருட்கள், ஆட்டோ-

கூறுகள், மின் உபகரணங்கள் மற்றும் கை
கருவி தொழில்கள். மீது, SME க்காக

ஒதுக்கப்பட்ட பொருட்களின் எண்ணிக்கை
அதிகரித்தது.

ஆலை மற்றும் இயந்திரங்களில் முதலீடு செய்யும் தொழில்துறை நிறுவனங்கள் இந்தியாவின் நான்காவது பெரிய மாநிலம் தமிழ்நாடு. இது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தித் துறையையும், வாகனங்கள் மற்றும் வாகனக் கூறுகள், பொறியியல், மருந்துகள், ஆடைகள், ஜவுளி, தோல், ரசாயனங்கள், பிளாஸ்டிக் போன்ற பல தொழில்களில் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது தொழிற்சாலைகள் மற்றும் தொழில்துறை எண்ணிக்கையில் மாநிலங்களில் முதலிடத்தில் உள்ளது .

தமிழக தொழில்துறை மேம்பாட்டுக் கழகம் லிமிடெட் (டீட்கோ), தமிழக மாநில தொழில்துறை மேம்பாட்டுக் கழகம் (சிப்காட்), தமிழ்நாடு தொழில்துறை முதலீட்டுக் கழகம் லிமிடெட் (டிஐஐசி) மற்றும் தமிழ்நாடு சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டுக் கழகம் லிமிடெட் (டான்சிட்கோ) ஆகியவை இணைந்து மாநிலத்தில் தொழில்துறை உள்கட்டமைப்பை உருவாக்கி வருகின்றன. .

2015-16 மற்றும் 2020-21 க்கு இடையில், மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி (ஜி.எஸ்.டி.பி) 12.20% கூட்டு வருடாந்திர வளர்ச்சி

விகிதத்தில் (சிஏஜிஆர்) விரிவடைந்து ரூ. 20.92 டிரில்லியன் (அமெரிக்க \$ 299.32 பில்லியன்). நிகர மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி (என்எஸ்டிபி) 11.93% சிஏஜிஆரில் விரிவடைந்து ரூ. 2015-16 முதல் 2019-20 வரை 16.59 டிரில்லியன் (அமெரிக்க \$ 237.40 பில்லியன்).

2019-20 ஆம் ஆண்டில், மூன்றாம் நிலை துறை தற்போதைய விலையில் மாநிலத்தின் மொத்த மாநில மதிப்பு சேர்க்கைக்கு (ஜி.எஸ்.வி.ஏ) 53.67% பங்களிப்பு செய்தது, இரண்டாம் நிலை துறை 33.44% ஆக உள்ளது. மார்ச் 2020 நிலவரப்படி, மாநிலத்தில் மொத்தமாக நிறுவப்பட்ட மின் உற்பத்தி திறன் 32.62 ஜிகாவாட் (ஜி.டபிள்யூ) இருந்தது.

கைத்தொழில் மற்றும் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தை மேம்படுத்துவதற்கான திணைக்களத்தின்படி, தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரியில் ஒட்டுமொத்த வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு (எஃப்.டி.ஐ) வருவாய் ஏப்ரல் 2000 முதல் மார்ச் 2020 வரை 32.20 பில்லியன் அமெரிக்க டாலராக இருந்தது.

2019-20 ஆம் ஆண்டில் மாநிலத்திலிருந்து மொத்த விற்பனை ஏற்றுமதி 30.05 பில்லியன் அமெரிக்க டாலராக இருந்தது. ஏப்ரல்-ஜூலை 2020 ஆம் ஆண்டில், ஏற்றுமதி 5.87 பில்லியன் அமெரிக்க டாலராக இருந்தது.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஐடி மற்றும் ஐடிஎஸ் ஏற்றுமதி ரூ. 2018-19ல் 1.39 லட்சம் கோடி (அமெரிக்க \$ 19.9 பில்லியன்), 10% y-o-y வளர்ச்சி விகிதத்தில்.தமிழகத்திற்கு முக்கிய முதலீட்டு திட்டங்களை ஈர்க்கும் நோக்கத்துடன் தமிழக தொழில்துறை வழிகாட்டல் மற்றும் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு பணியகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழகத்தை முதலீட்டு இடமாக உயர்த்த அரசாங்கம் எடுத்துள்ள சில முக்கிய முயற்சிகள்:

விரிவான சாலை உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு திட்டம் (சி.ஆர்.ஐ.டி.பி) என்பது மாநிலத்தில் சாலை உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு முக்கிய திட்டமாகும். 2020-21 பட்ஜெட்டின் கீழ் ரூ. இந்த திட்டத்திற்கு 5,500 கோடி (அமெரிக்க டாலர் 780.25 பில்லியன்) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் உதவி சுற்றுலா மேம்பாட்டு திட்டம் தற்போது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது, மேலும் ரூ. 2020-21 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 90.85 கோடி (அமெரிக்க \$ 12.89 பில்லியன்) வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2019 ஆம் ஆண்டில், முதல்வர் தமிழ்நாடு புதிய ஒருங்கிணைந்த ஜவுளி கொள்கையை 2019 இல் தொடங்கினார்.

நல்லாட்சிக் குறியீடு 2019 இன் படி, ஆளுகை அடிப்படையில் தமிழகம் முதலிடத்தில் உள்ளது.

தமிழ்நாடு தனது இரண்டாவது உலகளாவிய முதலீட்டாளர் சந்திப்பை (ஜிஐஎம்) ஜனவரி 23 மற்றும் 24, 2019 ஆகிய தேதிகளில் ஏற்பாடு செய்தது. அரசு இலக்கு வைக்கப்பட்ட முதலீட்டை விஞ்சி ரூ. ஆட்டோமொபைல், ஜவுளி, புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி உள்ளிட்ட 12 துறைகளில் 3.4 லட்சம் கோடி (அமெரிக்க \$ 48.65 பில்லியன்) முதலீடு. மாநிலத்தில் 10.5 லட்சம் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எதிர்பார்ப்புடன் சுமார் 146 புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்தானது. செப்டம்பர் 2017 முதல் அக்டோபர் 2019 வரை 50,606 முறையான வேலைகள் தமிழகத்தில் உருவாக்கப்பட்டன. *

உள்நாட்டு சுற்றுலா வருகையைப் பொறுத்தவரை தமிழகம் முதலிடத்திலும், 2018 (பி) வெளிநாட்டு சுற்றுலா வருகையைப் பொறுத்தவரை இரண்டாவது இடத்திலும் உள்ளது. 2018 ஆம் ஆண்டில், வெளிநாட்டு சுற்றுலா வருகை 6.07 பில்லியனை எட்டியது,

உள்நாட்டு சுற்றுலா வருகை 385.90 மில்லியனை எட்டியது.

ஜூலை 2020 இல், தமிழக அரசு 1.48 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் மதிப்புள்ள புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டது; இது சூரிய மின்கலங்கள், தரவு மையங்கள் மற்றும் தொழில்துறை பூங்காக்கள் போன்ற துறைகளில் 13,507 வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது

ஏற்றுமதிசெயலாக்கமண்டலம்(EPZ)

மெட்ராஸ் ஏற்றுமதி செயலாக்க மண்டலம் (MEPZ) என்பது இந்தியாவின் சென்னையில் ஒரு சிறப்பு பொருளாதார மண்டலமாகும். இது மத்திய அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட நாட்டின் ஏழு ஏற்றுமதி செயலாக்க மண்டலங்களில் ஒன்றாகும். இது அந்நிய நேரடி முதலீட்டை ஊக்குவிப்பதற்கும், அந்நிய செலாவணி வருவாயை மேம்படுத்துவதற்கும், பிராந்தியத்தில் அதிக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கும் 1984 இல் நிறுவப்பட்டது.

மெட்ராஸ் ஏற்றுமதி செயலாக்க மண்டலம்

வகை:சிறப்பு பொருளாதார மண்டலம்
நிறுவப்பட்டது:1984
தலைமையகம்:சென்னை,

தயாரிப்புகள்

பல தயாரிப்பு (ஆடைகள், மென்பொருள்,
பொறியியல்)
உரிமையாளர்

MEPZ சென்னைஜிஎஸ்டி சாலையில்
அமைந்துள்ளது. இது சென்னையிலிருந்து 6 கி.மீ
தெற்கே அமைந்துள்ளது

1 6716.7 மில்லியன் முதலீட்டில் வர்த்தக மற்றும்
கைத்தொழில் அமைச்சின் முன்முயற்சியாக
1984 ஆம் ஆண்டில் MEPZ தொடங்கப்பட்டது.
ஜனவரி 1, 2003 அன்று, பரிவர்த்தனை
செலவுகளைக் குறைப்பதன் மூலம்
ஏற்றுமதியை எளிதாக்கும் கூடுதல்
நோக்கத்துடன் இந்த மண்டலம் ஒரு சிறப்பு
பொருளாதார மண்டலமாக (SEZ) மாற்றப்பட்டது.
இதை எளிதாக்குவதற்காக, வர்த்தக மற்றும்
கைத்தொழில் அமைச்சகம்
தாராளமயமாக்கப்பட்ட சுங்க
நடைமுறைகளுக்கு மேலதிகமாக,
மண்டலத்திற்குள் அமைக்கப்படவுள்ள

வெளிநாட்டு வங்கி அலகுகள் மற்றும் கொள்கலன் சரக்கு நிலையங்கள் போன்ற சிறப்பு அம்சங்களை அறிமுகப்படுத்தியது.

மார்ச் 2013 இல், MEPZ-SEZ க்கு வந்து புறப்படும் கனரக வாகனங்களுக்கு கூடுதல் வெளியேறும் மற்றும் நுழைவு இடம் திறக்கப்பட்டது.

நிர்வாகம்

இந்த மண்டலம் வர்த்தக மற்றும் கைத்தொழில் அமைச்சின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது மற்றும் SEZ க்குள் உள்ள அலகுகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது, கூடுதலாக தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி, மற்றும் அந்தமான் & நிக்கோபார் தீவுகள். இந்த மண்டலத்திற்கு வளர்ச்சி ஆணையர் தலைமை தாங்குகிறார்.

சிறப்பு பொருளாதார மண்டலம்

265 ஏக்கர் (109 ஹெக்டேர்) பரப்பளவில் அமைந்துள்ள MEPZ SEZ என்பது பல தயாரிப்பு மண்டல வீடுகள் 117 செயல்பாட்டு அலகுகள் ஆகும். கூடுதலாக, மேலும் 27 அலகுகள் செயல்படுத்த பல்வேறு கட்டங்களில் உள்ளன.

இந்த மண்டலத்தில் 26,000 க்கும் மேற்பட்டோர் பணியாற்றுகின்றனர். உற்பத்தி முன்னணியில், மண்டலத்தில் 110 SME அலகுகள் உள்ளன. MEPZ இன் உற்பத்தித் துறையில் கிட்டத்தட்ட 20,000 பேர் பணியாற்றுகின்றனர். காக்கிசண்ட் டெக்னாலஜி சொல்யூஷன்ஸ், கம்ப்யூட்டர் சயின்சஸ் கார்ப்பரேஷன், சிஎஸ்எஸ் மற்றும் எச்.டி.சி குளோபல் சர்வீசஸ் ஆகியவை இந்த மண்டலத்தில் உள்ளன. சுமார் 50 கொள்கலன் லாரிகள் ஒவ்வொரு நாளும் மண்டலத்திற்கு வந்து வெளியேறுகின்றன.

உள்கட்டமைப்பு

இந்த மண்டலத்தில் பிரத்யேக 230 கே.வி துணை மின்நிலையம் உள்ளது, இது 30 மெகாவாட் மின்சாரம் வழங்கும் திறன் கொண்டது. ஃபைபர் ஆப்டிக் இணைப்பு, ஒரு தபால் அலுவலகம், நிர்வாக கட்டிடத்தில் வீடியோ கான்பரன்சிங் வசதி மற்றும் தொலைதொடர்பு கோபுரம் ஆகியவற்றுடன் இது ஒரு பிரத்யேக தொலைபேசி பரிமாற்றத்தையும் கொண்டுள்ளது. மண்டலத்தின் அந்நிய செலாவணி பரிவர்த்தனைகள் SEZ இல் அமைந்துள்ள இந்தியன் வங்கியின் ஒரு கிளையால் வசதி செய்யப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு தொழில்துறை மேம்பாட்டுக் கழகம் (டிட்கோ)

தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒரு அரசு நிறுவனம் ஆகும். தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவும் கொள்கைகளை வகுப்பதன் மூலமும், தொழில்துறை தோட்டங்களை நிறுவுவதன் மூலமும் மாநிலத்தில் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு இது பொறுப்பு. இது பெரும்பாலும் டான்சிட்கோ (சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டுக் கழகம்) உடன் கூட்டாளிகள். தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களுக்காக செட்கையில் டைடல் பூங்காவையும், கோயம்புத்தூரில் உள்ள டைடல் பூங்காவையும், ரசாயன நிறுவனங்களுக்காக தெற்கு சென்னையில் டைசல் பூங்காவையும் (டைடல் பூங்காவிற்கு அருகில்) டிட்கோ நிறுவியுள்ளது.

தமிழ்நாடு தொழில்துறை மேம்பாட்டுக் கழகம்-TIDCO ,வகை-தமிழக அரசுதொழில் தொழில் மேம்பாடு, SEZ-நிறுவப்பட்டது 1965; 56 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதலைமையகம் சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா,வழங்கப்பட்ட பகுதி-தமிழ்நாடு, இந்தியா

முக்கிய நபர்கள்:திரு தேபேந்திரநாத் சாரங்கி,
ஐ.ஏ.எஸ் (தலைவர்):உரிமையாளர்
கைத்தொழில் திணைக்களம் (தமிழ்நாடு)

பின்வரும் நோக்கங்களுடன் டிட்கோ
நிறுவப்பட்டது

தொழில்களை அமைப்பதற்கான அல்லது
உற்பத்தி வரிகளை வளர்ப்பதற்கான
திட்டங்களைத் திட்டமிட்டு செயல்படுத்துதல்.

ஆலை, இயந்திரங்கள், கருவிகள்,
கருவிகள், பொருட்கள், ரசாயனப் பொருட்கள்,
பொருட்கள் அல்லது எந்தவொரு விளக்கத்தின்
பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான
தொழில்களை நிறுவுவதற்கும் நிர்வகிப்பதற்கும்
நிறுவனத்தின் கருத்தில் தமிழ்நாட்டின்
தொழில்துறை வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கவோ
அல்லது முன்னேற்றவோ வாய்ப்புள்ளது.

தமிழக மாநிலத்தின் தொழில்துறை
மேம்பாட்டுக்கான திட்டங்களை ஊக்குவித்தல்
மற்றும் செயல்படுத்துதல் மற்றும்
சாத்தியக்கூறு அறிக்கைகள், திட்ட அறிக்கைகள்
சந்தை ஆய்வுகள், நீல அச்சிட்டுகள் மற்றும்
புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரித்தல்.

உலோக பொருட்கள், ரசாயனங்கள்,
சிமென்ட், சர்க்கரை, நூல், தாவரங்கள்,

இயந்திரங்கள் அல்லது வேறு எந்த வணிக,
நுகர்வோர் அல்லது தொழில்துறை
பொருட்களின் பதப்படுத்துதல் மற்றும்
உற்பத்தியில் ஈடுபடுவது.

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (TANSIDCO)

தமிழக அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்
இயங்கும் ஓர் நிறுவனமாகும். மாநிலங்கள்
அளவில் சிறுதொழில்களை
மேம்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசினால்
இந்நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சிறு
தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு தேவையான
அடிப்படை உட்கட்டமைப்பு வசதி, அரசு
மானியங்கள், மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவி
ஆகியவற்றை இந்நிறுவனம் வழங்குகிறது.
சிறுதொழில்துறைவளர்ச்சியில், மகாராட்டிரம்,
குசராத்தைத் தொடர்ந்து மாநிலங்கள்
அளவில் தமிழகம் மூன்றாமிடத்தில் உள்ளது.

தலைமையகம் திரு.வி.க. தொழிற்பேட்டை,
கிண்டி, சென்னை - 600032

முக்கிய நபர்கள் ஜெ.சி.தி. பிரபாகர்,
வில்லிவாக்கம் தொகுதி
சட்டமன்ற உறுப்பினர்

உரிமையாளர்கள் தமிழ்நாடு அரசு

தொழிற்பேட்டைகள்

1958ம் ஆண்டு, தமிழகத்தின் கிண்டி மற்றும் விருதுநகரில் தொழிற்பேட்டைகள் தொடங்கப்பட்டு, தற்போது 94 இடங்களில் விரிவுபடுத்தப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்நாடு மின்னணு நிறுவனம் (எல்காட், ELCOT)

தமிழ்நாடு அரசால் இந்திய நிறுவனங்கள் சட்டம்-1956-ன்படி நிறுவப்பட்ட ஒரு அரசு நிறுவனமாகும். இது தமிழ்நாடு அரசின் தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையின் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் ஒரு முகமை நிறுவனமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் மின்னணுவியல் நிறுவனங்களை உருவாக்கும் அமைப்பாக சென்னையிலுள்ள நிறுவனங்களின்

பதிவாளர் அலுவலகத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டில் மார்ச் 21 அன்று பதிவு செய்யப்பட்டு பணிகளைத் தொடங்கியது.